

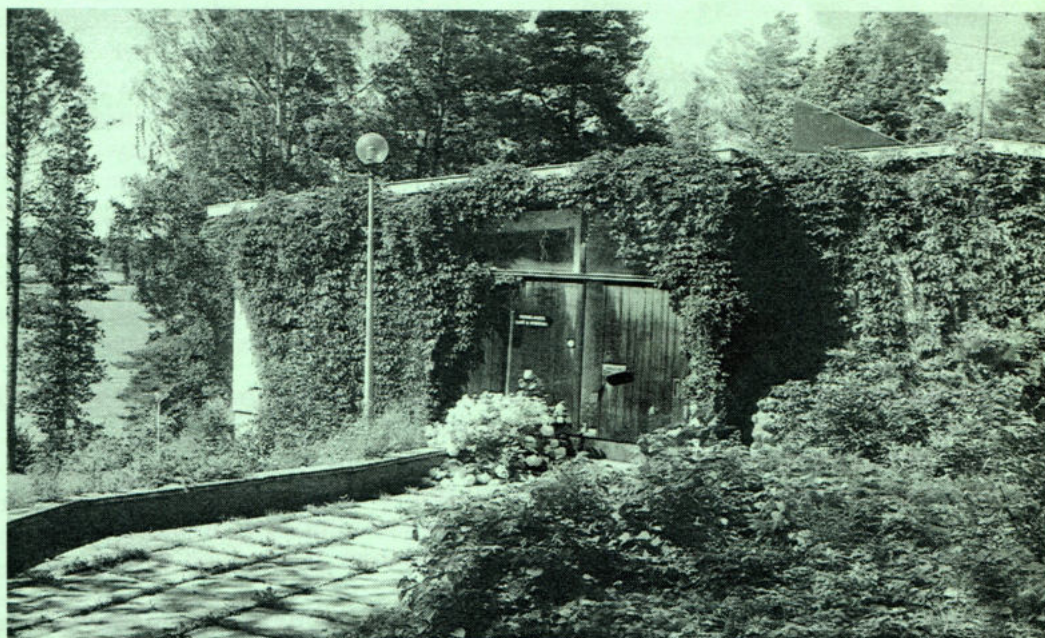
JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:n **JÄSENLEHTI**

3/00

J

O

Y

**JUHO HÄMÄLÄISEN RAKENNUTTAMA HUVILA
JUPPERISSA, PITKÄJÄRVEN RANTAMAISEMASSA**

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS 2000 TAPAHTUMAKALENTERI 2000

SEURAAVA LEHTI 4/00 ILMESTYY 12.11.2000
AINEISTO LEHTIEN VIIMEISTÄÄN 22.10.2000

ELOKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
30							
31		1	2	3	4	5	6
32	7	8	9	10	11	12	13
33	14	15	16	17	18	19	20
34	21	22	23	24	25	26	27
35	28	29	30	31			

ELOKUU
2.8. ke klo 19.00 juhlatoimikunta
8.8. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
20.8. su lehti 3/2000 ilmestyy
27.8. su klo 13.00-15.00
*** KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ ***

SYYSKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
35					1	2	3
36	4	5	6	7	8	9	10
37	11	12	13	14	15	16	17
38	18	19	20	21	22	23	24
39	25	26	27	28	29	30	
41							

SYYSKUU
5.9. ti klo 19.00 "Sainin seura"
7.9. to klo 18.00-19.00
askartelukerho alkaa
** aina torstaisin **
12.9. ti klo 19.00 johtokunnan kok.
19.9. ti klo 19.00 "Sainin seura"
20.9. ke klo 19.00
sukututkimuskerho
joka toinen keskiviikko
(parillisina viikkoina)

LOKAKUU							
vk	M	T	K	T	P	L	S
39							1
40	2	3	4	5	6	7	8
41	9	10	11	12	13	14	15
42	16	17	18	19	20	21	22
43	23	24	25	26	27	28	29
44	30	31					

LOKAKUU
3.10. ti klo 19.00 "Sainin seura"
10.10. ti klo 19.00 johtokunnan kokous
14.10. la klo 15.00
*** JULLENIUM-VUOSIJUHLA ***
YHDISTYKSEN 45-VUOTISJUHLA
JUHLAILLALLINEN KLO 19.00
Jupperin koululla
17.10. ti klo 19.00 "Sainin seura"
22.10. su aineisto JOY-lehteen 4/2000
29.10. su KESÄAIKA PÄÄTTY
MARRASKUU
12.11. su JOY-lehti 4/2000 ilmestyy
22.11. ke klo 18.30
**** YHDISTYKSEN SYYSKOKOUS ****

TAMMENTERHOSSA TAPAHTUU
Yhdistyksen toimitilassa Tammipääntie 33
!! TULKAA MUKAAN !!

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI

Ilmestyy neljästi vuodessa ja jaetaan Espoon Jupperin omakotialueelle.

Painos 700 kpl. Jäseniä 330. 24. vuosikerta.

PÄÄTOIMITTAJA: Saini Lanu. Toimitus: Kaivosmäki 8, 02730 Espoo, p. 854 6054.

PAINOPIKKA: Helsingin kauppakorkeakoulu HeSE print. ISSN 1238-3198

INTERNET-KOTISIVUT: <http://www.netcore.fi/joy/>

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS RY:N JOHTOKUNTA 2000

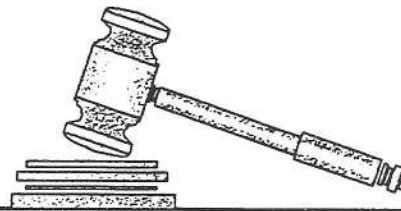
PUHEENJOHTAJA	Mauri Alasaari Peltorinne 8	854 4997
JÄSENET:	Jouni Holopainen varapuheenjohtaja Riihiniityntie 42	853 4340
	Tapio Ala-Peijari Kaivosmiehenkuja 6 B	852 4727
	Saini Lanu lehden päätoimittaja Kaivosmäki 8	854 6054
	Eeva-Riitta Puomio Peltorinteenkuja 1	852 1353
	Eino Savola Palomäentie 10 A	853 2794
	Maria Tarvas Pitkäjärventie 48	050-363 4670
	Rainer Westerlund Yhteistuvantie 1	852 1773
	Laine Olavi (kunniapj. omin.) Jupperinmetsä 4	854 6866
SIHTEERI	Kai Haapamäki Kalliotie 17 A	854 3384
RAHASTONHOITAJA johtokunnan ulkopuolelta	Seppo Räisänen Kaivoskuja 10	854 6487
TILINUMERO	Merita-Lähderanta 221318-17979	
JÄSENEKSI LIITTYMINEN varsinaisena jäsenenä	Jupperissa olevan pienkiinteistön omistaja tai asuinhuoneiston tms. osakas Jokainen Jupperissa asuva	
Henkilöjäsenenä:		
LIITTYMISMAKSU	100 mk, vuosittaista jäsenmaksua ei ole	
Kannattavina jäseninä JÄSENMAKSU	Esim. yhtiö, yhdistys tms. 200 mk vuodessa	

Liittymismaksun voi suorittaa yllä olevan yhdistyksemme pankkiyhteyden kautta.
Tilillepanokorttiin on tiedonantoja osaan merkittävä selvästi nimi, osoite ja tontin numero.

KANSI: Saira Salonen

KANSIKUVA: Aarne Ervin suunnittelema ja Juho Hämäläisen rakennuttama huvila
(kuv. Olavi Laine)

PÜHEEN- JOHTAJAN PALSTA

Palomäen asemakaava kaupungin- hallitukseen

Kaupunginsuunnittelulautakunta saatteli vuosi sitten nähtävillä olleen kaavaehdotuksensa kaupunginhallituksen käsittelyyn ilman merkittäviä muutoksia. Yksityiskohtaisia muistutuksia oli tehty yli kolmekymmentä ja lisäksi lautakunnalle oli esitetty Jupperin Omakotiyhdistyksen toimesta 49 kiinteistönomistajan allekirjoittama mielipide kaavaehdotuksen muuttamiseksi vastaamaan rakennusoikeuksiltaan niitä periaatteita, jotka aikanaan oli hyväksytty kaavoituksen lähtökohdiksi. Rohkenin vuosi sitten tällä palstalla ennakoita, että lautakunta palaisikin kiinteistöjen omistajien ja alueen asukkaiden yhteisen tahdon mukaiseen ratkaisuun. Toisin kuitenkin kävi.

Palomäen piskuinen kaava-alue (alle promille Espoosta) näyttää olevan ensimmäinen, jossa kaupungin suurisuuntaiset väestön lisäämistavoitteet jyräävät alleen niin asukkaiden mielipiteen viihtyisästä asumisympäristöstä kuin kaupungissa omakotialueilla tähän asti noudatetut kaavoitusperiaatteetkin, joiden mukaan kaavoitusta toteutetaan yhteistyössä kiinteistöjen omistajien kanssa ja alueen asukkaiden kanssa.

Näinhän Palomäen kohdallakin on viime vuoden kevääseen asti tapahtunut. Kaavaehdotuksen laatija neuvotteli viime päiviin asti omistajien ja alueen asukkaita edustavan omakotiyhdistyksen kanssa, eikä merkittäviä ristiriitoja sen sisällöstä ollut. Lautakunnan kokouksessa esittelijä omaksui kuitenkin ehdotuksen laatijan valmistelusta täysin poikkeavan kannan perustellen sitä kaupungin uusilla väestötavoitteilla.

Näennäisesti muutokset valmistelijan esitykseen näyttivät vähäisiltä: rakennusoikeutta nostettiin 0,2:sta 0,25:een ja tonttikohdaiset asuntojen lukumäärän rajoitukset poistettiin. Vähäisiltä näyttävät muutokset lautakunnan oli helppo hyväksyä. Asiakirjoista ei ilmene, että lautakunnalle olisi selvitetty muutosten vaikutusta alueen luonteeseen tai palveluihin.

Kun valmistelussa oli lähdetty siitä, että uusi kaava vähitellen kaksinkertaistaisi alueen asukasmäärän, muutos mahdollistaisi vähintäänkin sen nelinker-

taistamisen. Tämän suuruusluokan rakennustoiminta parturoisi alueen puuston ja muuttaisi asumismiljöön luonteen tyystin. Suunnitellut kapeat asuinkadut eivät riittäisi roimasti lisääntyvään liikenteeseen, vaan niitä samoin kuin parkki- ja kääntöpaikkoja olisi tuntuvasti laajennettava. Alueen palvelutarve lasten päivähoidon ja koulutuksen osalta kasvaisi siinä määrin, että jo nykyisin kapasiteettinsa rajat ylittäneet Jupperin päiväkotit ja koulu eivät riittäisi sitä missään tapauksessa tyydyttämään.

Viisautta vai komentomallia?

Hyvän kaavoitustavan tunnistaa siitä, että se on helposti ennakoitavissa. Näin erityisesti jo asutuilla ja yksityisessä omistuksessa olevilla alueilla. Hankkiessaan tonttinsa parin viime vuosikymmenen aikana Palomäen asukkaat ovat luottaneet siihen, että alue kaavoitetaan ennakkotietojen mukaisesti samaan tapaan kuin Jupperin kaksi aiemmin vahvistettua kaava-alueita ts. siten, että se pysyy väljänä ja vihreänä omakotialueena. Tätä luottamusta on tietysti ollut omiaan vahvistamaan se, ettei alueella oli juurikaan ollut rakennusliikkeiden tai kaupungin omistamaa, rakentamatonta maata.

Nyt tapahtunut muutos kaavoituksen lähtökohdissa synnyttää perusteltua levottomuutta ja epävarmuutta. Voidaan tietysti väittää, että kiinteistönomistajasta itsestään riippuu, miten kaavaa hänen tontillaan toteutetaan. Se ei silti takaa ympäristön säilymistä odotusten mukaisena.

Näistä syistä yhdistys järjestääkin vielä elokuun aikana kiinteistönomistajille ja asukkaille keskustelutilaisuuden Jupperin koululla voidaksemme päättää terveisistämme kaupunginhallitukselle. Luotamme tietysti edelleen sen valistuneeseen harkintaan asiassa. Jupperissahan on asunut tähän asti ja toivottavasti tämän jälkeenkin kaupungin tyytyväisimmät ja vähimpään tyytyneet asukkaat. Tuskin meitä kannattaa suututtaa esitetyn kaltaisella komentomallilla!

MAURI ALASAARI

20. ELOKUUTA 2000

JOY No. 3/00 SISÄLTÖ

MIETELAUSE: Tarkkailen itseäni ja opin
tuntemaan muut.

- Laotse

sivu 1	Puheenjohtajan palsta
sivu 2	Sisällysluettelo
	Historiaa: Jupperin Omakotiyhdistyksen jäsenlehti 16 vuotta sitten
sivu 3	Päätoimittajan palsta
sivu 4	Leväkukintoihin syytä suhtautua varoen
sivu 6	Hyvät jupperilaiset, lukijakirje
sivu 7	Palomäen kaava etenee - asukkaiden mielipiteitä ei ole kuunneltu
sivu 8	Aku Ankan sukupuu tutkittu
sivu 9	Kotikyläsi kirjasto
sivu 10	Vuodesta 1936 kesänviettoa Jupperissa - Maire Hämäläinen muistele
sivu 16	Pro Espoonjoki ry:stä upea esite Kehä II:sta valtuustokysely

sivu 17	Kesäjuhlailmoitus
sivu 18	Palveluun painottuva perheyritys - Master Prof Ltd Oy - sisustuksen rautakauppa
sivu 21	Jullennium-juhlan ilmoitus
sivu 22	Treffit Rodopuistossa
sivu 23	Elvi Winqvist kuollut
sivu 24	Tapahtumakatsaus
sivu 26	Hymyä huuleen
	Ilmoituksia
sivu 27	Seitsemän helppoa kysymystä: Lea Ala-Peijari???????
sivu 28	Saxittua
	Ilmoituksia
sivu 29	Tapahtuu Tammenterhossa
sivu 30	Tapahtumakalenteri

HISTORIAA

JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYKSEN JÄSENLEHTI 16 VUOTTA SITTEN

JÄSENLEHTI 3/1984

Päätoimittaja Juhani Tarvas

AIHEET:

- Päätoimittajan palsta: Puuttuu, päätoimittaja lieene ollut lomalla.
 - Puheenjohtajan palsta: Tulethan syyskokoukseen: Uusia toimihenkilöitä valitsemaan, yhdistys täyttää syksyllä 30 vuotta. Yhdistyksellä paljon perinteitä, mutta ehkä toiminnan yksityiskohdat vähän muuttuneet. Jupperissa rakennetaan ahkerasti, toivottavasti saadaan uusia jäseniä, Pekka Perttula.

Kansikuva:

- Kaksi tyttöä lakaisee syksyn lehtiä, Minttu, 11 v.

Järjestö- ja naapuriyhdistystoiminta:

- VPK: Paloasema korjaamattomassa kunnossa, neljä vuotta ponnisteltu uuden rakennuksen saamiseksi, tontti pysyy VPK:lla, haluamme olla sitkeitä ja aloittaa uuden kierroksen rahoitusneuvotteluissa. VPK:ta ei sovi unohtaa nuorisokasvattajana, Yrjö Astikainen.

- Leppävaara: Kaavoituksessa tapahtunutta, Pekka Perttula.

Kokoukset ja yhdistystoiminta:

- Kesätapahtuman tuloksia. Kiitokset lahjoittajille, Jupperin Oky

Kurssit:

- Ompelukurssi, jota ei ollut: paljon puuhasta huolimatta ei ollut osanottajia, IP.

Asukastoiminta:

- Jupperin Tanhutyöt: Kesäkatrillia Järvenpäässä, Maria.

- Karjaalla: EOK:n tutustumisretkiselostus, PL.

- Peter Pan: Teatteriretken selostus, Minttu, 11 v.

- Lehdelle nimi: Nimikilpailuun ei ole tullut vielä yhtään vastausta, Toimitus.

- Retki: Träskändan luontopolun retken selostusta, Siru Hakola.

Kunnallistekniikka yms.:

- Linja 244: Linja toteutuu vähitellen, Pekka Perttula.

- Espoon tekniselle lautakunnalle: Kirje liikennemerkin saamiseksi Tammipääntien ja Rinnietien risteykseen.

- Kurja kurva: Rinnietien risteuksen vaarallisuudesta ja toimenpiteistä asian eteen, mm. haettu liikennemerkkiä ja soiteltu viranomaisille. Jälkikirjoitus: Liikennepeili saatu, Iide.

- Espoon kh: Muistutus Jupperi II:n asemakaavaehdotuksesta.

- Jupperin kaavoitustilanne, Pekka Perttula.

Ilmoitukset:

- Rake Juvanmalmi -> Espoon Lautatarha -> Tolppolan Taimisto -> Lähderannan Pesula -> Kerameija Oy -> K.halli Lähderanta -> Yhdyspankki Lähderanta -> Parturi-Kampaamo Anneli Salmi -> Kansallis-Osake-Pankki -> T-lähikauppias Riitta Ahman -> Postipankki Tapiolan konttori -> Pohjois-Espoon Putki Oy -> Lauttaniemi Ky -> Valinta Tarkkonen -> Punapaula, uudet omistajat panevat parasta pöytään -> Ässä Laaksolahti -> Sesto -> Sunfilms Oy Pähkinärinne.

Keskinäiset suhteet ja ilkiivalta:

- Toivomus: Postinkantaja pääsee laatikolle ilman suksia, Toimitus.

Luonnonsuojelu:

- Raskasmetallipitoisuudet Jupperissa: Syyskokouksen päätöksen perusteella asiaa tutkittu. Kirjoitus ja tulokset. Laskeumakartta Espoo, Pekka Perttula.

Yleisön kirjoitukset ja vastineet:

- Utelupalsta: Voiko laihduttaa käyttämällä hyväksien vatsan erilaisia bakteerikantoja? Puti.

- Vastaus: Kun syö aina kun on nälkä, pysyy solakkana kuten päätoimittajakin, Toimitus.

Muut aiheet:

- Kirpputori: On osa lähetystyötä, ennen kuin heität pois käy kysymässä, kelpaako tavara myyntiin tai kiertoon, Jupperin kirpputori.

- Projektit: Mökkiläisen korjaus- ym. touhuja riittää pihalla ja puutarhassa, Jussi.

PÄÄTOIMITTAJAN PALSTA

Hiljattain joku radiotoimittaja sanoi tämän kesän sääennusteiden pitäneen joka kerta paikkansa, kun on luvattu sadetta, mutta lupaukset aurinkoisesta säästä ovat useimmiten menneet pieleen. Näin minustakin.

Kesämökkini uusi katto on vaarassa jäädä laittamatta. Katontekijä ei ole saanut aikaisempia töitään ajoissa suoritettua, koska välillä on tuullut liikaa, tai sitten satanut.

Syksyä kohti ollaan menossa ja yhdistyksen toiminta käynnistyy. Jo tässä kuussa on ensimmäinen asukasilta, joka käsittelee Palomäen kaava-asiaa.

Espoon täyttyminen uusista asukkaista ja pula vapaista tonteista saattaa käydä kohta-lokkaaksi niille, jotka ovat täällä jo vuosia, jopa vuosikymmeniä asuneet väljemmissä oloissa. Jupperin kaltaiset pientaloalueet ovat jo muutenkin turhan täyteen ahdettuja. Pihoihin ja parkkipaikkoihin ei enää tunnu riittävän tilaa. Siksi kaavoituksessa olisi oltava tiukkoja, etteivät talot täyttäisi tontteja kokonaan.

Mitä iloa on pientaloasumisesta, jos ei lapsilla ole tilaa pihaleikkeihin, kun se välttämätön kulkuvälinekin on pysäköitävä. Julkinen liikenne on vajavaisinta omakoti-alueilla varsinkin, kun lähipalvelut ovat kaikonneet eikä korvaavia ole kehitetty.

Pahinta on se, ettei enää ole ympärillä luontoakaan, jota juuri omakotialueilta edel-

lytetään. Jos ei lapset mahdu pihaille, niin ei sinne mahdu puut eikä pensaatkaan.

Jupperin eteläinen puoli on kauan joutunut kaavaa odottelemaan. Siellä on vielä säilynyt luontoakin mukavasti. Säästyisipä edelleen.

Huolta tuottaa myös läpiajoliikenteen lisääntyminen. Ensin vastustettiin Kehä II:n rakentamista, sitten sen jatketta. Yli neljännesvuosisata kului jo siinä, ettei mitään saatu aikaan. Asutus kasvoi ja liikenne.

Kun Kehä II:n rakentamiseen päästiin, valmistuminen on ollut nopeaa. Alkaakohan olla jo myöhässä preventiiviset keinot, kun ei niitä ole vielä suunniteltukaan.

Mutta onpahan taas purnaamista ja vastustettavaa. Kehä II:n jatkeen voi kai unohtaa, vai kuinka?

Huolia on paljon, mutta tuuletetaan huolet pois Rantakentän kesäjuhlassa 27.8. tai Juhlenniumia juhlien 14.10.

Sanoohan se kiinalainen sananlaskukin: *Huolen linnut lentävät yli pääsi, sille et mahda mitään. Mutta voit estää niitä pesimästä hiuksiisi.*

SAINI LANU

> > ! ASUKASILTA PALOMÄEN KAAVASTA ! < <

keskiviikkona 23.8.2000 klo 19.00

JUPPERIN KOULULLA, Veininkatu 24

LEVÄKUKINTOIHIN SYYTÄ SUHTAUTUA VAROEN

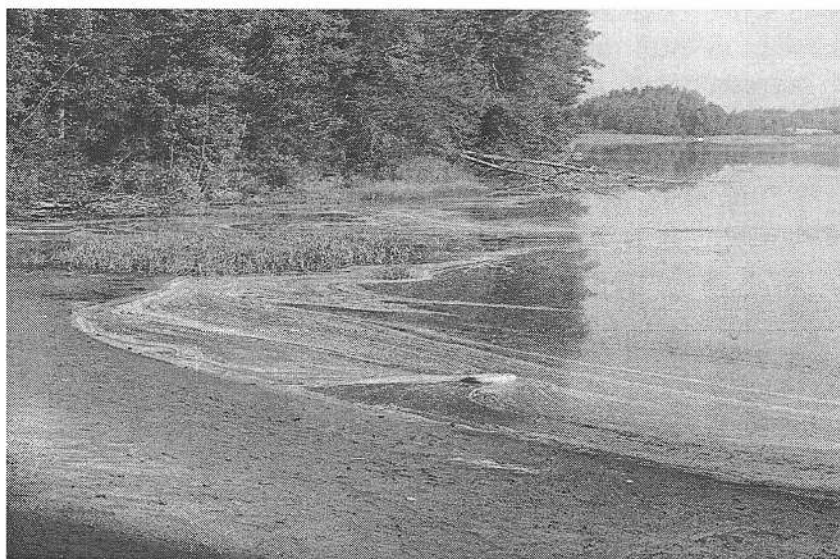
Järvivedessä keijuvat vihreät hiukkaset, vihertävät juovat rannalla tai pahimmillaan lateksi-maalialla muistuttava kerrostuma veden pinnalla on merkki mikroskooppisen pienten planktonlevien määrän lisääntymisestä. Kaikissa järvissä elää paljain silmin lähes näkymättömiä, pieniä leviä. Ne kuuluvat tärkeänä osana vesien eliöyhteisöön ja tuottavat merkittävän osan ilmakehän hapestasta. Ihmisen toiminnan vuoksi järveen saattaa kuitenkin joutua niin paljon typpi- ja fosforiravinteita, että järvi alkaa rehevöityä. Runsaat leväesiintymät ovat yksi rehevöitymisen haitallisista seurauksista.

Runsasta leväesiintymää kutsutaan leväkukinnaksi. Tyynellä, lämpimällä säällä vedessä runsaana esiintyvät levät nousevat veden pintaan muodostaen laajoja, paksuja lauttoja. Tuuli kasaa levämassaa rantaan, mutta voi voimakkaana myös sekoittaa pinnalle kertyneen levän takaisin veteen. Ikävimpiä ovat sinilevien massaesiintymät, koska ne saattavat olla myrkyllisiä eläimille ja ihmisille.

Kesällä sinilevät ovat yleisimpiä leväkukintojen aiheuttajia järvissämme. Nimestään huolimatta myös sinileväkukinta on väriltään vihreä. Levien hajotessa vihreä sinilevämassa alkaa muuttua vihertävän harmaaksi tai turkoosiksi.

kyjä sekä ihoa ärsyttäviä aineita. Myrkyllisyys vaihtelee ja se voidaan todeta varmasti vain laboratoriokokeissa. Sinilevien massaesiintymiin tulee kuitenkin aina suhtautua varoen. Vakavan myrkytyksen voi saada juomalla runsaasti sinilevää sisältävää vettä. Suomessa ihmiset eivät ole saaneet koskaan kuolemaan johtanutta sinilevämyrkytystä, mutta eläimiä, mm. lemmikki- ja koiria on levämyrkyihin kuollut. Koira voi saada tappavan annoksen sinilevämyrkyä nuolemalla turkkiaan uituaan runsaasti levää sisältävässä vedessä.

Ihmiselle uiminen leväisessä vedessä voi aiheuttaa allergisia oireita, silmäoireita, huulten

Jupperin rannassa otettu kuva Pitkäjärven rantavedessä olleesta sinilevästä, joka mustavalkoisessa kuvassakin erottuu sakeana massana.

Sinilevämassalle on tyypillistä maamainen, homeinen ja tunkkainen haju. Vedessä kelluva siitepöly sekoitetaan joskus leväkukintaan. Siitepöly on kuitenkin väriltään keltaista.

Noin puolet sinileväkukinnoista on myrkyllisiä. Sinilevät tuottavat maksa- tai hermomyrky-

kirvelyä ja rakkuloita, nuhaista oloa, lihaskipuja tai pahoinvointia. Veden juominen voi aiheuttaa pahoinvointia, lihaskipuja ja tajunnan häiriöitä. Sinilevämyrky ei häviä vettä keitetäessä. Jos sinilevähiutaleita on vedessä vähän, vedessä voi uida, kunhan välttää veden nielemistä eikä

ole taipuvainen allergisiin reaktioihin.

Jos järvivedessä on runsaasti levämassaa:

- o älä käytä vettä juomavetenä
- o pidä pienet lapset ja lemmikkieläimet pois rannasta
- o älä ui vedessä
- o älä käytä vettä pesu- ja löylyvetenä
- o älä kastele syötäviä vihanneksia (esim. salaattia) sinilevävedellä.

Pitkäljärven levätilannetta seurataan

Myös Pitkäljärvellä runsaat leväsiintymät ovat olleet jokakesäinen haitta. Loppukesästä järvesä on ollut myös sinileväkukintoja. Käynnistyneillä järven kunnostustoimilla pyritään mm. levähaittojen vähentämiseen.

Pitkäljärvi on mukana ympäristöhallinnon valtakunnallisessa leväseurannassa, jonka avulla selvitetään vesistöjen levätilannetta kesän aikana. Säännölliseen viikottaiseen seurantaan on valittu kooltaan, syvyydeltään ja vedenlaadultaan eri tyyppisiä järviä. Havaintopaikkoja on yhteensä 302, joista 64 on merialueella ja 238 sisävesillä.

Säännöllinen leväseuranta on käynnissä jo kolmatta vuotta. Havainnoinnista vastaavat pääasiassa yksityiset vapaaehtoiset henkilöt ja

kuntien terveystarkastajat. Pitkäljärvellä kalastuskunta hoitaa havainnoinnin ja ottaa tarvittaessa näytteet. Suomen ympäristökeskus kerää tulokset ja laatii yhdessä Merentutkimuslaitoksen kanssa viikoittain koko maata koskevan tiedotteen levätilanteesta. Uudenmaan ympäristökeskus tiedottaa tilanteesta Uudellamaalla.

Tulokset ovat nähtävissä myös ympäristöhallinnon internet-sivuilla. Tieto koko valtakunnan tilanteesta löytyy osoitteesta:

www.vyh.fi/ajankoht/tiedote/leva/.

Ajankohtaista tietoa merialueen leväsioista löytyy osoitteesta: <http://meri.fimr.fi>.

Mikäli Pitkäljärveen ilmaantuu runsaasti levää, tieto levälajista löytyy Uudenmaan ympäristökeskuksen internetsivuilta: <http://www.vyh.fi/tila/uyk/vesi/tilanne/kukka00.htm>. Tietoa levätilanteesta saa myös soittamalla Uudenmaan ympäristökeskukseen (p. 148 881), Suomen ympäristökeskuksen kansalaisten levälinjalle (p. 01080-8898) tai Espoon kaupungin ympäristöviranomaisille.

EEVA-RIITTA PUOMIO

- Kirjoittaja on Uudenmaan Ympäristökeskuksen ylitarkastaja ja yhdistyksemme johtokunnan jäsen

JOY -JÄSENLEHDEN ILMOITUSMAKSUT

Lehdessä julkaistavat ulkopuoliset ilmoitukset ovat maksullisia.
Maksu peritään painatus- ja jakelukulujen peittämiseksi.

MAKSU ON:	kokosivulta	200 mk
	puolisivulta	120 mk
	neljännessivulta	70 mk

Maksu voidaan jättää perimättä ilmoituksista, joissa kerrotaan esim. jäsenetuisuuksista, uusista palveluista alueellamme tai jäsenistöämme kiinnostavasta tapahtumasta, toiminnasta tms. Myöskään jäsenistön pikkuilmoituksista ei vanhan päätöksen mukaisesti peritä maksua.

Toimintaamme tukevien tahojen ilmoituksia julkaisemme maksutta kohtuulliseksi katsomissamme puitteissa.

Ilmoitusaineisto on oltava valmis painettavaksi.

Päätölmittajalla on oikeus sopia ilmoituksista ja tiedotustoimikunta päättää mahdollisista muutoksista ja tulkinnoista ilmoitusten suhteen.

HIUSLINNA

Parturi Kampaamo HIUSLINNA, Tammipääntie 55, Jupperi
puh./Fax 854 4539

Eija Varelius (GSM 0500 966289), Kaisa Viitanen (GSM 050 3546869),
Sanna Varelius (GSM 040 5930584)

Hyvät Jupperilaiset

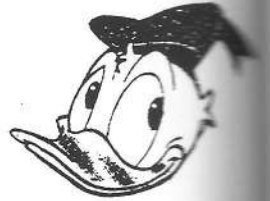
Jupperin urheilukentän lähitaloista on joka kesäkaus, useaan otteeseen varastettu puita viereiseen rantaan nuotiopuiksi. Pellon rakennuksiin on murtauduttu, varastettu tavaraa, rikottu seinä pallopuiksi. Nuotio rannalla on laiton ja vaarallinen, se on usein jätetty ruohikkoon yksin palamaan. Espoon poliisi suhtautuu tilanteeseen vakavasti ja he ovat lupautuneet tarpeen tullen heti saapumaan paikalle. Voisitteko ystävällisesti ilmoittaa poliisille, jos huomaatte nuotion rannalla tai epämaäräistä liikehdintää pellon rakennuksilla. Espoon poliisi järjestyksen valvonta puh: 525 4280

Kantakaamme yhdessä vastuuta nuorisosta ja ihanasta Jupperistamme

Jupperissa on jo useamman vuoden aikana tutkittu suomalaisia sukuja Pirjo Mattilan vetämässä sukututkimuskerhossa. Sukuja on kuitenkin tutkittu yleensä paikallisesti ja pienehköihin ihmisryhmiin kohdistuvina. Mutta nyt on julkaistu aivan globaalisti merkittävä tutkimus, johon lukijoilla on ohessa tilaisuus tutustua.

AKU ANKAN sukupuu tutkittu

Kun Aaron Anka solmi epäsäätyiseksi tulkittavan avioliittonsa **Hortensia MacAnkan** kanssa ei osattu kuvitellakaan, kuinka merkittävä ja kuuluisa Ankkojen suvusta kautta koko maailman muodostuisikaan sen perusteella, että kuuluisa piirtäjä ja elokuvantekijä **Walt Disney** tutustui heihin. Todettuaan suvun ainutlaatuisuuden ja Yhdysvaltojen historiaan hyvin soveltuvat elämäntapahtumat, joihin kuka tahansa voi samastua, hän ryhtyi julkaisemaan heidän ja heidän sukunsa tapahtumia, jotka muutoin olisivat painuneet unhon yöhön ja pölytysneiden arkistojen kätköihin. Onhan esimerkiksi **Aku Ankan** äidin ja veljen **Roope Ankan** nuoruuden seikkailut ja elämäнкаari jotain aivan ainutlaatuista seikkailuineen kultakentillä ja sukelteluineen rahasäiliössä, joka on ehdottomasta ainutlaatuinen tapa nauttia varallisuudesta.

Ankkojen suvun esivanhemmista löytyy kolme sukuhaaraa. Kuuluisin näistä on Skotlannin klaaneihin kuuluvat **MacAnkkat**. Tähän haaraan kuuluvat mm. tuima merenkulkija **Angus "Hiidenkirnu" MacAnkka** ja hänen veljensä **Fergus**, Roope-sedän isä.

Toinenkin esi-isä, vaikka sosiaaliselta asemaltaan vaatimattomampi, oli merenkulkija **Puosu Anka**. Huhut kertovat, että hän hankki elantonsa osittain toimimalla merirosvona. Ehkäpä siitä johtuu, että **Aku** kumppaneineen kiinnostuu erilaisista aarteista ja joutuu seikkailuihin merten erilaisten rosvojen kanssa.

Mummo Ankan puoliso **Hepsu Anka** oli Puosun jälkeläinen.

Kolmas Ankkojen esi-isä oli porvarillinen **Julle Ankanpää**. Hänen sukulinjansa liittyy **Akuun Mummo Ankan** kautta.

Mielenkiintoisen juonteen ankkojen sukuun muodostaa Akun sisko **Della Anka**. **Della** on **Tupun**, **Lupun** ja **Hupun** äiti. Pojat ovat ns. lehtolapsia. Heidän isänsä on jäänyt täysin tuntemattomaksi. Veljenpoikina tunnetut eloisat nassikat ovat siis todellisuudessa Akun sisarenpoikia, joten **Aku** on heidän enonsa.

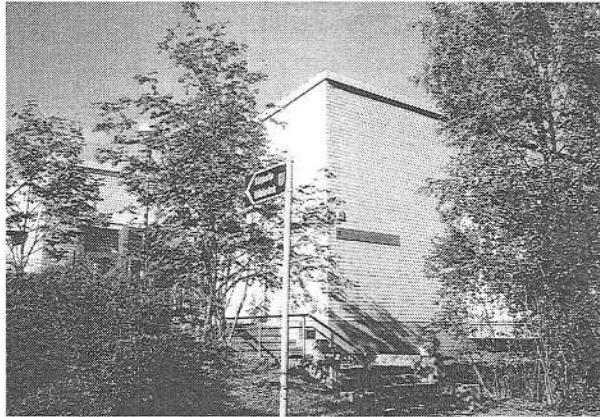
Onpa Akun suvussa toinenkin erikoisuus. Onnekas **Hannu Hanhi** on todellakin Akun serkku, kuten tarinoissa mainitaan. Akun isä **Aaron** ja **Hannun** äiti **Dora Anka** olivat veli ja sisar. **Dora** solmi ennakkolottomasti lajien välisen avioliiton **Hjalmar Hanhen** kanssa.

Ankkojen ja Hanhien sukujen yhtyminen ei kuitenkaan ollut tällöin aivan ainutkertaista; onhan **Mummo "Vieno" Ankan** laiska renki **Hansu Hanhi** Akun etäinen sukulainen.

Ankkojen suvussa voi kiehtovalla tavalla todeta, kuinka erilaiset perintötekijät, kuten peräänantamattomuus, yritteliäisyys, lyhytjännitteisyys, itaruus, ahkeruus, laiskuus, jopa onnekkuuskin muodostavat kudoksen henkilöiden elämänvaiheisiin ja vievät ihmistä kohti kunkin omaa kohtaloa - aivan niin kuin meidänkin jokaisen suvussa.

SEPPO RÄISÄNEN

KOTIKYLÄSI KIRJASTO

- o Haluaisitko lukea Erkki Toivasen uusimman kirjan?
- o Mistä ihanan romanttisia lukuromaaneja ja selkäpiitä karmaisevia dekkareita?
- o Haluatko lainata lapsille Bambin ja muita lasten videoita?
- o Pitävätkö lapsesi kovasti kuvakirjoista ja teillä niitä luetaan kymmenittäin viikossa?!
- o Mistä lapsille Fröbelin palikoita, Ti-Ti Nallea ja Kengurumeininkiä ynnä muita lastenlevyjä?
- o Mistä Ekaluokka, Simkaupunki ja muita lasten cd-romeja kotiin?

LAAKSOLAHDEN KIRJASTOSTA saa kaikkea tätä ja paljon muutakin aivan maksutta. Jos kaikkein uusimpia kirjoja ei saa aivan heti, niin ainakin pienen odotuksen jälkeen varaamalla.

Laaksolahden kirjasto on Espoon kaupunginkirjaston pienimpiä, mutta mielestämme kaunein ja viihtyisin sivukirjasto. Se avattiin vuonna 1991, ja on siitä lähtien ollut asukkaiden arvostama koko kylän olohuone. Kokoelmiimme on hankittu paljon lastenkirjallisuutta ja muuta aineistoa. Viereisen Jupperin koulun oppilaat käyttävät kirjastoa koulukirjastona ja tutustuvat kokoelmiin viikoittain joko omatoimisesti tai opettajan johdolla. Myös aikuisten kirjallisuudesta yritetään hankkia keskeisin uutuustarjonta. Jos meillä ei ole jotain kirjaa, cd-levyä tai muuta aineistoa omassa kokoelmasamamme, yritämme tilata sen muista kirjastoista. Myös asiakkaiden hankintaehdotuksista olemme hyvin iloisia.

Kokoelmissamme on:

- o yli 16.000 kirjaa aikuisille ja lapsille suomeksi
- o kiertäviä kokoelmia ruotsiksi ja englanniksi
- o runsaasti salapoliisiromaaneita

- o cd-levyjä
- o kielikursseja
- o äänikirjoja
- o nuotteja
- o videoita - pääasiassa lastenvideoita
- o lapsille cd-romeja lainattavaksi ja myös kirjastossa käytettäväksi
- o yli 100 aikakauslehteä, joiden vanhempia numeroita voi lainata
- o kaksi mikrotietokonetta internet-yhteyksin ja tulostusmahdollisuudet. Toisessa mikrossa on käytössä myös Microsoft Office -työluohjelmat (Access, Excel, Photo Editor, Power Point, Word). Ajanvarauksella (puh. 8165 7773) pääset käyttämään miktoa toivomaasi aikaan.
- o kopiokone asiakkaille
- o satutunti lapsille joka tiistai kello 09.15

Vireästi toimivat omakotiyhdistykset ovat pitäneet kiinnostavia näyttelyitä kirjaston tiloissa ja pysyvästi meillä on Laaksolahden kehitystä esittävä ilmakuvien sarja. Mielellämme otamme myös paikallisten taiteilijoiden pienimuotoisia näyttelyistä kirjastoomme, jos ne vain saadaan mahtumaan näihin tiloihin.

TERVETULOA KAIKKI JUPPERILAISET JA LAAKSOLAHTELAISET TUTUSTUMAAN OMAAN KIRJASTOONNE! Teitä odottavat **Leena Krenzer ja Tuija Siitonen.**

Osoitteemme on: Veininkatu 24, Jupperin koulun vieressä.

Puh. 8165 7773, fax 8165 7774

Ovemme ovat avoinna:

ma, ke, to klo 15-20,
ti, pe, la klo 10-15,
kesälauantait suljettu

Vuodesta 1936 kesänviettoa Jupperissa - MAIRE HÄMÄLÄINEN MUISTELEE

Käännyttäessä Tammipääntieltä oikealle Jupperintielle näkyy mäkeä ylös noustessa vasemmalla, Pitkäjärven rantaan laskeutuvan rinteiden korkeimmalla kohdalla kaunis, valkea huvila, jonka koko rannan puoleisen seinän ikkunariviin heijastuvat auringonvalon ja ympäröivän luonnon kuvajaiset. Tämän arkkitehti Aarne Ervin suunnitteleman talon rakennutti varatuomari Juho Hämäläinen.

Vuonna 1936 Ab Juppergård -nimisen yhtiön omistussuhteet muuttuivat ja osakepohja jaettiin tasan neljän osakkaan kesken, joista yksi oli Juho Hämäläinen. Tuolloin laadittiin Jupperin alueelle tonttisuunnitelma ja alkoi tielinjojen raivaaminen ja tonttikaupat. Jokainen neljästä osakkaasta, joita voitaisiin hyvällä syyllä nimittää Jupperin ensimmäiseksi isänniksi, sai ennen varsinaista tonttijakoa oman tonttinsa, joista lähes kaikista tuli kesänviettopaikkoja.

Juho ja Maire Hämäläinen perheineen viettivät kesiään vuodesta 1936 omalla tontillaan, jossa oli jo valmiina ala- ja ylämökki sekä rantasauna, kunnes uusi ja upea huvila valmistui vuonna 1958.

Nykyisessä huvilassa on jo vuodesta 1984 asunut ympäri-vuotisesti Juho Hämäläisen poika, varatuomari **Pekka Hämäläinen** perheineen. Aurinkoisena heinäkuun iltana vierailin tässä viihtyisässä, **Inkeri** ja **Pekka Hämäläisen** kodissa, johon Pekka oli tuonut Helsingissä asuvan äitinsä **Maire Hämäläisen** voidakseni haastatella häntä. Samalla, kun hän muistelsi niitä monia kymmeniä kesiä, joita perhe vietti Jupperissa, saataisiin ehkä lisävalaistusta 64-vuotiaan Jupperin historiasta ja paikkakunnan elämästä.

Viehättävä ja olemukseltaan hentoinen Maire Hämäläinen täytti kuluvan vuoden maaliskuussa 89 vuotta, mutta vuodet ovat kohdelleet häntä hellien. Jupperin historiaan liittyvät henkilöt ja asiat sekä niitä käsittelevät kysymykset jäivät takalalle haastateltavaani kuunnellakseni. Minut yllätti Maire ja Juho Hämäläisen henkilökohdaiset tarinat ja tämä kaunis huvila, joka oli toiminut monen mielenkiintoisen tapahtuman näyttämönä.

Maire Hämäläinen ja lapset, Tuula (vas.), Pekka ja Leena; taustalla häämöttää Pitkäjärvi

Pianisti Maire Halava

Maire Hämäläinen, tyttönimeltään Halava, on konserttipianisti Maire Halava, joka sai Helsingin konservatorion diplomin vuonna 1933. Hän toimi 30-luvulta aina 60-luvun loppupuolelle konserttipianistina ja Radion sinfoniaorkesterin solistina sekä konserttoi ahkerasti sekä kotimaassa että Skandinaviassa. Myöhemmin vuosina 1967-74 hän oli tuntiopettajana Sibelius-Akatemiassa. Hänet tunnettiin etenkin klassis-romanttisen ohjelmiston tulkitsijana.

- Pianonsoiton opettajani **Ingeborg Hymander** tahtoi välttämättä minun lopettavan koulunkäyntini ja keskittyvän soittamiseen. Niinpä jätin keskikouluun ja aloin opiskella pianonsoittoa. Mikäpä sen hauskeempaa olikaan kun sain soittaa. 20-vuotiaana annoin ensikonserttini, Maire kertoo.

"Paljasjalkainen" töölöläistyttö

Maire kertoo olevansa paljasjalkainen helsinkiläistyttö ja asuneensa koko ikänsä Töölössä.

- Kouluni kävin Tyttönorsissa, siinä Runeberginkadun varrella.

Hänen isänsä ja äitinsä olivat kumpikin hierojia ammatiltaan ja työskentelivät silloisessa Kammion sairaalassa.

- Äitini oli syntynyt Espoossa, Gumbölessä, ja minulla oli eno, joka sanoi aikoinaan ratsastaneensa tätä Rantatietä ja tunteneensa hyvin nämä seudut. Hänen kertomansa mukaan täällä oli aikanaan eri alueet erotettu veräjillä, Maire Hämäläinen muistelee.

Avioliittoon Juho Hämäläisen kanssa

Maire kertoo tutustuneensa tulevaan mieheensä, Juho Hämäläiseen 22-vuotiaana. Avioliitto solmittiin vuonna 1934. Ensimmäinen tytär, **Tuula** syntyi vuonna 1935, ja on valtiotieteen maisteri. Pekka syntyi -38, ja hänestä tuli juristi isänsä tapaan. Nuorin lapsista, **Leena** syntyi -45, on myös valtiotieteen maisteri, mutta veri veti musiikkiin. Hän ryhtyi soittamaan selloa ja lähti muusikon uralle. Soittaa nykyään Helsingin kaupunginorkesterissa sellistinä.

- Lapsenlapsia minulla on kuusi, Tuulalla on kaksi poikaa, Pekalla kaksi tytärtä ja poika ja Leenalla yksi tytär, Maire luettelee.

Välskärinkadulla asuttiin lähes 50 vuotta

Mairen ja Juhon ensimmäinen asunto oli Mannerheimintien ja Nordenskjöldinkadun kulmassa. Sieltä muutettiin Topeliuksenkadulle.

- Sattui sitten niin, että meillä oli vieraana eräs tuttavaperhe, joka asui Välskärinkadulla, ja Juho innostui kovasti, sinne täytyy päästä. Sieltä on niin hienot näkymät, hän ihastelee. Ja kun sieltä huoneisto vapautui, sinne muutettiin vuonna -40. Ja siinä me sitten asuttiin 48 ja puoli vuotta, Maire kuvailee.

Välskärinkadulta oli kuitenkin muutettava 80-luvun lopussa, koska Vakuutusyhtiö Sammon omistama talo remontoitiin ja muutettiin omistusasunnoiksi.

- Juhosta se oli vaikeaa, koska hän olisi halunnut siinä asua elämänsä loppuun asti. Kaikki silloiset asukkaat häädettiin. Yli 90-vuotiaana oli muutettava pois asunnosta, jossa oli asunut lähes 50 vuotta, Maire harmittelee.

Pekka heittää väliin, että kehoitti isäänsä hakemaan ensiasunnon lainaa. Rupeatte asuntopäästäjiksi.

Maire päätti silloin, ettei enää halua vuokra-asuntoon, koska asukkaat saatetaan sanoa irti, eikä vanhalla iällä enää halua ruveta muuttamaan.

- Juho oli vähän vastaan asunnon ostamista, kävi katsomassa kyllä, mutta ei oikein tyytyväinen ollut. Vaihtoehdot olivat vähissä, koska oli muutettava kiireesti entisestä.

Kysyin Mairelta, josko hän muistaisi asiasta tai näistä ihmisistä jotakin. Hän ei muistanut muuta kuin sen verran, että Tulonen tuli mukaan hoitamaan käytännön asioita ikään kuin työntekijäksi, koska hän oli kokenut konkurssin ja olisi muuten jäänyt ihan puille paljaille. Rahoittajina toimivat Hämäläinen, Salo ja Lundqvist.

- Lundqvistista muistan vain, että hän oli pitkä mies, jolla oli tontti rannassa, tästä Laaksolahteen päin mentäessä. Salo ja Juho olivat jo aikaisemminkin olleet liikekumppaneita, Maire muistelee.

Pekalle on jäänyt mieleen Tulonen, koska hänen isänsä pelasi tennistä tämän kanssa.

- Olivat yhdessä rahoittaneet tenniskentän, joka oli erinomainen. Sellainen punainen tiilimurskakenttä, joka oli hemmetin hyvässä kunnossa, Pekka muistaa.

Rantasaunan takaa pilkistää alamökin katto ja oikealla ylhäällä ylämökki Pitkäjärven rannasta päin kuvattuna

Juho Hämäläinen Juppergårdin osakkaaksi

Vuonna 1936 Juppergårdin omistussuhteiden muututtua uusia omistajia oli neljä: pankinjohtaja Juho Hämäläinen, kaupanhoitaja Ragnar Tulonen, toimitusjohtaja Ville Salo ja toimitusjohtaja J.V. Lundqvist.

Hän kertoo olleensa pikku poikana katsomassa Tulosen ja isän pelejä. Haittapuolena vain oli se, että pienen pojan kuullen ei voinut pelatessa kiroilla.

- Faija ei kyllä muutenkaan kiroillut. Voimakkain sana, mitä hän käytti pelissä, oli häij, Pekka naureskelee.

käännä

Tulosen ajaman kolarin hän muistaa:

- Kerran tuosta alamutkasta kuului kauhea jysähdys. Sitä seurasi hirveitä ärräpäitä, ja kun aloin juosta sinnepäin, vanhemmat tulivat estämään. Tulonen oli ajanut nokkakolarin. Ei mitään kauheita tapahtunut, mutta hän loukkasi polvensa ja huusi kuin peijooni siellä. Ontui jalkaansa jonkun aikaa.

- Toisen kerran paikallinen vapaapalokunta ajoi paloautolaan liian lujaa Tammipääntietä alas ja suoraan meidän orapihlaja-aidasta läpi tuohon pellolle. Mä olin pihassa ja muistan ikäni, miten joku äijä huusi sieltä lavalta: hei kaveri kaljahousu. Auto jäi siihen.

Kesät Jupperissa

Pekka tuo valokuvan 30-luvulta mökeistä, joissa kesä vietettiin. Toista sanottiin alamökiksi ja toista ylämökiksi, jossa asuttiin, se oli lämpimämpi, koska siinä oli iso uuni. Hirsistä tehty sauna oli myös lämmin.

- Näissä pienissä mökeissä kesä Jupperissa vietettiin ja niitä kertyikin peräti 22, Maire toteaa.

Jonkinlaista sosiaalista kanssakäymistäkin naapureiden kesken oli, kahvikekkereitä. Kukin kutsui vuorollaan.

- No eihän meillä täällä pienissä mökeissä voinut mitään sen kummempia kutsuja pitää. Mitä nyt oli kakkukahvit. Rantatien varrella, ihan rannan tuntumassa on edelleenkin sellainen hirsihuvila, jonka omisti tohtori Kurkiala. Hänen kotonaan vierailtiin.

Sota-aikana Jupperissa talvellakin

Talvisodan aikana vietettiin talveakin Jupperissa.

- Vuokrattiin huone Tulosen talosta, koska mökki oli niin kylmä ja ahdas. Vuonna -44 olivat lapset, Tuula ja Pekka seitsemän kuukautta Ruotsissa,

Tukholmassa erään perheystävän luona, Maire muistaa.

Sota-aikana oli oma perunamaa ja lehmäkin, Heluna, jota hoiteli apulainen, Siiri.

- Ihme juttu oli, kun perunapellosta löytyi äitini vihkisormus, jonka hän oli pudottanut sinne lähes 30 vuotta aikaisemmin, Maire kertoo.

Muutakin kasvimaata oli, mm. pieni mansikkamaa ja paljon marjapensaita.

- Itse tehtiin marjamehua, ei sitä siihen aikaan kaupasta ostetukaan, kuten nykyään. Pekka välillä purnasi, kun joutui ihan vasten tahtoaan keräämään viinimarjoja pensaista.

Nykyinen huvila rakennetaan

Maire muistaa, miten neljäntenä huhtikuuta 1957 kaadettiin puut nykyisen talon paikalta. Vuonna 1958 talo valmistui.

- Juholla oli jossain vaiheessa ajatus muuttaa tänne kokonaan asumaan. Tavallaan teki mieli, mutta sitten ei kuitenkaan muutettu, vaan pidettiin tämä kesäpaikkana.

- Talon on arkkitehti Aarne Ervin piirtämä. Juho antoi ihan vapaat kädet Erville suunnitella kaikkein modernein talo. Tässä oli aluksi sellaiset kolminkertaiset ikkunat ja lattialämmitys,

Pekka työntää isoa siskoa Tuulaa potkukelkassa. Taustalla rantasauna ja alamökki

mikä oli uutta silloin. Lattian alla oli kupariputket, ja uutuus oli myös linoleumlattia. Talo oli kaikin puolin erinomaisesti suunniteltu, Maire kiittelee.

Pekka kertoo, että talo remontoitiin perusteellisesti kymmenen vuotta sitten. Silloin laitettiin parkettilattiat. Lattialämmitys on hyvin pitänyt, mutta kolminkertaiset ikkunat, joka silloin oli uusi keksintö, oli vika tikki. Linnut välillä lentelivät niihin ja rikkoivat lasia.

- Ikkunat tehtiin käsin ja vielä 80-luvullakin yhden ruudun uusiminen maksoi noin 20.000 markkaa. Nykyään työ tehdään koneellisesti. Kaikki ikkunat onkin vaihdettu. Silloinen tekniikka ei pitänyt, ikkunat sumuttuivat. Kun uutta tekniikkaa otetaan käyttöön, siinä on omat riskinsä, joka voi tulla kalliiksi, Pekka toteaa.

Huvilalla synnytetttiin Honka-liittoa 60-luvulla

Pekka kertoo isänsä olleen mukana Honka-liittoa puuhaamassa.

- Isä oli ollut Kekkosen vastustaja koko ikänsä toimien muun muassa edistyspuolueessa, joten ajatus Kekkosta vastaan suunnatusta toiminnasta elähdytti häntä kovasti. Hän oli hyvin tarmokas, Pekka muistelee.

- Aluksi oli muitakin kandidaatteja, joita Kekkosen vastustajaryhmä pyrki suositteluun, mutta sitten tuli oikeuskansleri **Olavi Honka**, joka esiteltiin puolueiden edustajille juuri täällä Jupperissa. Oikeastaan täällä pidetty tilaisuus olikin Olavi Hongan esittäytyminen sisäpiirille, jossa oli Junnilaa, Saukkosta ja Lindblomia demareista. Noottihan se sitten tuhosi koko Honka-liiton, Pekka tuumaa.

Suomalais-amerikkalaisen yhdistys

Juho Hämäläinen sai Ford-säätiön stipendin 60-luvulla ja Maire

ja Juho lähtivät Amerikkaa kiertämään.

- Kierrettiin kolme kuukautta ympäri Amerikkaa. Juho oli ollut 13 vuotta Suomalais-amerikkalaisen yhdistyksen puheenjohtajana ja perustamassa sitä vuonna 1943, Maire kertoo.

- Puheenjohtajakautenaan Juho oli hankkinut yhdistykselle hienon huoneiston Katajanokalta, mutta seuraava puheenjohtaja myi sen. Hankkivat Mechelininkadulta pienen asuinhuoneiston, jossa yhdistys nyt toimii.

Kun vuonna 1958 yhdysvaltalainen kuvernööri ja senaattori **Adlai Stevenson** oli Suomalais-amerikkalaisen yhdistyksen vieraana Suomessa Juho Hämäläisen ollessa puheenjohtajana, Stevenson visitoi huvilalla, kävi saunassa ja uimassa Pitkäjärven rannassa.

Vierailusta oli koko aukeaman juttu Suomen Kuvalehdessä. Stevenson oli arvovieras, ollut Yhdysvaltain demokraattisen puolueen presidenttiehdokkaanakin kahteen otteeseen vuosina 1952 ja 1956.

Vain lyhyitä vierailuja huvilalle

Elämänsä parina viime vuotena Juho ei ollut huvilassa kuin lyhyitä aikoja, vaikka oli kiintynyt paikkaan kovasti.

- Hän tunsikin vuosikymmenien ajalta jokaisen tammen ja vaahteran, hoiti ja seurasi näitä jalopuita tarkasti - kuinka ne kasvoivat.

- Yhtenä kesänä oltiin täällä kolme viikkoa. Mutta seuraavana hän tahtoi jo tulopäivänä pois. Hänestä täällä oli liian kuuma kesällä. Juho näet oli sellainen vanhan ajan herrasmies - aina puku päällä ja kaiken oli oltava niin tip top, oli sitten kesä tai talvi. Hän ei viihtynyt missään vapaa-ajan asuissa.

- Täällä kun oli isot ikkunat, niin kesähelteellä oli kuumaa. Hän halusi omaan kotiin ja sänkyyn lepäämään, Maire muistelee.

Hämäläisten tontti suojeltua kaava-alueella

Hämäläisten Jupperin tontti ja huvila on suojeltua kaava-alueella. Vanha saunarakennus, joka on peruskorjattu, on niin ikään suojelukohde.

- Huvila on rakennuskulttuuriltaan esimerkki 50-luvun huvilasta. Mikä onkin nyt hyvä asia, kun Jupperi on rakentamiseltaan suorastaan liiankin tiheästi täytetty, Pekka toteaa.

- Kaavasuunnitelmissa tähän meidän pellolle oli sijoitettu rivitalotontteja. Asemakaavaviranomaisen suureksi yllätykseksi me vastustimme sitä, koska ne olisivat pilanneet tämän arvokkaan alueen.

Hänen mukaansa myös liikenteestä on tullut vaaratekijä Jupperissa, varsinkin kun Rantatie katkaistiin. Tammipääntie on tosi vaarallinen.

- Onhan se hyvä, että tämä paikka on vielä säilynyt lähes alkuperäisessä muodossaan.

Pekka tuumaa, että Jupperi sai pysyä niin pitkään rauhassa, koska tiet ja liikenneyhteydet olivat niin kehnot. Vasta kun henkilöautot yleistyivät, alkoivat paikatkin täyttyä.

- Muistan, miten bussi jäi aina tuohon Tuomelan mäkeen, ja kuski komensi matkustajat työntämään, jotta päästiin eteenpäin. Joskus Helsingin matkalla komennettiin kolmekin kertaa työntöhommiin, Pekka nauraa.

Inkeri muistuttaa, että henkilöautot olivat harvinaisuuksia 40-luvulla, ja vielä 50-luvulla, jolloin kerättiin rekisterinumeroina. Hänen istui pikusiskon kanssa ojanpenkalla ja melkein vaan isä ajoi ohi.

- Aina vaan meni tää meidän TU-604, Inkeri muistelee.

Hänen isänsä oli kirkkoherra, joten joutui rientämään paikasta toiseen.

Juho Hämäläinen harrasti kieliä ja kirjoittamista

- Juho oli hyvin huumorintajuinen ihminen. Harrastuksenaan

hän kirjoitti sen *Nostradamuksen*, joka historiikissa mainitaan vasta kun oli eläkkeellä. Alkuperäinen oli englanninkielinen, ja hän käytti salanimeä **Jean Novaliste**, Maire kuvailee.

- Nostradamuksen ennustuksista jotkut ovat pitäneet paikkansa. Esimerkiksi se, että Neuvostoliitto hajoaa vuonna 1990. Vain vuodella heittää. Helsingin Sanomissahan siitä kirjoitettiin, Pekka muistaa.

- Liikuntalajeista oli tennis etusijalla. Hän harrasti myös vieraita kieliä. Kyllä hän ainakin auttavasti pärjasi 11:llä kielellä.

Maire ajatteli välillä, että Juhon kirjalliset harrastukset ja hänen pianonsoiton harjoittelunsa olivat ristiriidassa keskenään.

- Harjoittelemisen oli vähän vaikeaa, kun Juho teki niitä kirjallisia töitä ja itse harjoittelin, se häiritsi.

Pekka on toista mieltä:

- Isähän oli vuoteen -51 virassa päivittäin, joten kyllähän äiti sai harjoitella kaiket päivät. Sinullahan oli konsertteja silloin ennen sotaa ja sodan aikaanakin paljon. Soitit aina sinfoniaorkesterien solistina vuosittain, ja sinulla oli -60-luvulle saakka joka kuukausi radiossa ohjelma.

- Äiti eli kyllä pianistina voimakkaasti. Hän teki paljon nauhoja radiolle, sillä 1950-60-luvuilla ei pianoesitykset vielä olleet suoria lähetyksiä, vaan ne nauhoitettiin. Minäkin olin usein kääntämässä lehteä nauhoituksia tehdessä.

Ei mikään yhdistysihminen

Maire on kuulunut naisten maailmanlaajuiseen Zonta-liittoon.

- Tulin liittyneeksi siihen, kun **Anna Haapanen**, kapellimestari **Toivo Haapasen** rouva minut siihen houkutteli. Zonta-liiton maailmankongressin aikana täällä Jupperissa vieraili parikymmentä Zonta-naista.

- Erosin liitosta sitten myöhemmin. Minä kun en oikein

ole sellainen yhdistysihminen, Maire tuumaa.

Hänelle soittaminen on ollut sekä ura että harrastus.

- Käyn paljon konserteissa, minulla on kausiliput. Ja tyttäreni Leenahan soittaa Kaupunginorkesterissa.

Kokemukset Jupperista mie-luisia

- Tämä on ollut minulle hyvä paikka, mukavat muistot täältä ovat jääneet. Vielä viime vuosinakin keväisin ja syksyisinkin me tulimme Juhon kanssa tänne ihan vain käymään muutamaksi tunniksi.

- Ja käytiin talvellakin. Juhohan hiihti jupperilaisten pikku poikien kanssa. Alhaalla kellarissa on valtava määrä suksia. Tuolla järvellä hän poikien kanssa hiihti. Hän tuli tänne bussilla, koska ei käyttänyt koskaan talvisin autoa, Maire kertoo.

- Juho kuoli vuonna -92. Ehdimme olla naimisissa lähes 60 vuotta.

Mairen koti sijaitsee Helsingissä Sibeliuspuiston tuntumassa. Parvekkeelta aukeaa upeat näkymät.

- Käyn välillä täällä Juperissa vierailulla. Pekka autolaan hakee ja vie minut takaisin. En nyt mitään pitempiä aikoja täällä vietä, kenties muutaman yön silloin tällöin. Siellä kaupungissakin viihtyy, koska se on niin mukava paikka. Näkyy vain vihreää. Se on sitä parasta Töölöä nykyään. Kaikki palvelut ovat lisäksi lähellä, Maire kiittelee.

Entinen Helsinki ja lapsuuden muistot mielessä

- Vuonna 1918, kun olin pieni tyttö, kuuden tai seitsemän ikäinen ja asuimme Cygneuksenkadulla, seurattiin ikkunasta, miten hevoset vetivät isoja kuor-

mia täynnä vainajia. Se oli sitä kansalaissodan aikaa ja vainajat haudattiin Mäntymäelle. Olivat niitä "punaisia", ja arkutkin olivat punaisia, se mulle on jäänyt mieleen, Maire muistaa.

- Minun isäni, Anton Hala-va, kuului vuosisadan alussa tsaari Nikolai II:n henkivartiokaartiin ja hän oli erityisesti tsaarin perheen henkivartijana. Isällä oli tsaarin antama valokuvakin tämän perheestä. Siinä oli kiitokset ja hänen omistuskirjoutuksensa.

- Isä kuului Suomen armeijaan, mutta silloinhan lähetettiin sinne Venäjälle suomalaisia sotilaita. Isäni oli oikein sellainen harteikas ja pitkä mies, jollaisia tsaari keräsi ympärilleen, Maire päättää muistelunsa.

TEKSTI: Saini Lanu

KUVAT: Pekka Hämäläisen kotiarkistosta

*Isä, äiti ja poika: Juho, Maire ja Pekka Hämäläinen
vuonna 1983*

Arkkitehti Aarne Ervin suunnittelema uusi huvila talviaikaan

Hämäläisten ylämökki

Hämäläisten alamökki

PRO ESPOONJOKI RY:STÄ UPEA ESITE

Espoon kaupungin, Uudenmaan liiton ja Pro Espoonjoki ry:n yhteisesti julkaisema upea esite sisältää Espoonjokilaakson historiaa aina esihistoriallisesta ajasta alkaen sekä tärkeää informaatiota. Neliväriesitteeseen on koottu harvinaisen laaja kokonaisuus karttoineen päivineen.

Kirjoittajina ovat Henrik Kettunen, Marjaleena Miettinen, Eeva-Riitta Puomio, Erja Salonen ja Riitta Sinkkonen. Lisäksi Tapio Ala-Peijarin ja Jari Laiho-
sen vastuualueena ovat olleet kartat. Kansikuva: Bodominjärvi, on Erja Salosen.

Pro Espoonjoki ry - Pro Esbo å rf julkii tuo toiminta-ajatuksenaan: *"Yhdistys on sitoutumaton Espoonjoen vesistön vaikutusalueella toimivien rekisteröityjen kansalaisjärjestöjen ja kalastuskuntien muodostama kattojärjestö, jonka toiminnan tarkoituksena on turvata Espoonjoen luontokokonaisuuden säilyminen asukkaiden käytössä osana historiallisesti arvokasta kulttuurimaisemaa."*

Yhdistyksen jäsenenä on 17 eri järjestöä.

SL

KEHÄ II:sta valtuustokysymys

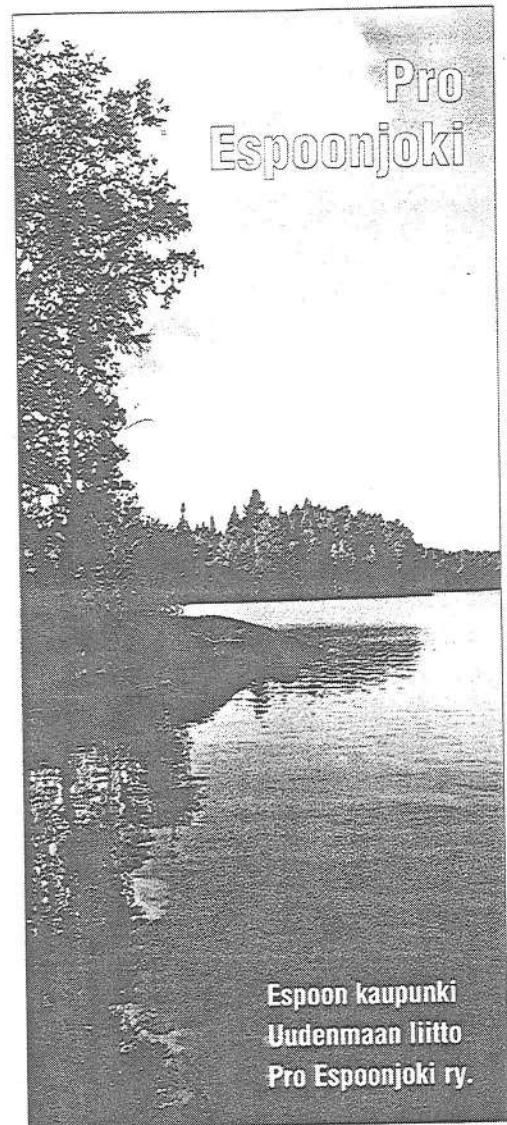
Espoon kaupungille 12.6.00 osoittamassa Sirpa Hertellin ja 19 eri puolueista olevan valtuutetun allekirjoittamassa valtuustokysymyksessä perätään kaupungilta toimenpiteitä, joilla estettäisiin KEHÄ II:n valmistumisen jälkeen Laaksolahden, Jupperin, Viherlaakson, Karakallion, Lähderannan ja Rastaalan alueille ohjautuvaa läpiajoliikennettä. Erityisesti raskaan liikenteen läpiajo asuntoalueilla huolestuttaa.

Kaupunkia patistetaan ryhtymään pikaisiin toimenpiteisiin suunnittelemalla läpiajon ohjaaminen pääväylille KEHÄ I:lle ja KEHÄ III:lle. Myös liikenteen meluhaittojen minimoimiseksi tulisi pikaisesti päättää meluhaittojen rakentamisaikataulusta ja

selvittää ns. hiljaisen asfaltin käyttömahdollisuuksia. Myös liikennevalojen, hidasteiden ja välikorokkeiden tarve olisi selvitettävä.

KEHÄ II:n jatkoon toteuttamisesta riippumatta tarvitaan läpiajoliikenteen vähentämiseksi heti syksyllä uuden kehätien valmistuttua. Yllä mainittujen asuinalueiden kadut eivät ole raskaalle liikenteelle mitoitettuja ja lisääntyvä liikenne on riski jalankulkijoille - erityisesti lapsille ja vanhuksille, valtuustokyselyssä painotetaan.

SL

Pidän puista, sillä ne tuntuvat alistuneen välttämättömään elämäntapaansa paremmin kuin muut luontokappaleet.
- Willa Cather

KESÄJUHLA RANTAKENTÄLLÄ

sunnuntaina 27.8.2000 klo 13.00 - 15.00

OHJELMASSA:

perinteisiä kilpailuja, mm.:

- * tikanheittoa **
- * saappaanheittoa **
- * polttopalloa **
- * pussijuoksua **
- * köydenvetoa **

**** jonglööri - tulennielijä ****

** Petteri Jakobsson **

KIRPPUTORI

(omat pöydät mukaan)

NAUTITTAVAKSI:

- > kahvia <-*
- > teetä <-*
- > mehua <-*
- > makkaraa <-*
- > popcornia = paukkumaissia <-*

KAIKKI ALUEEN ASUKKAAT Tervetulleita!!!

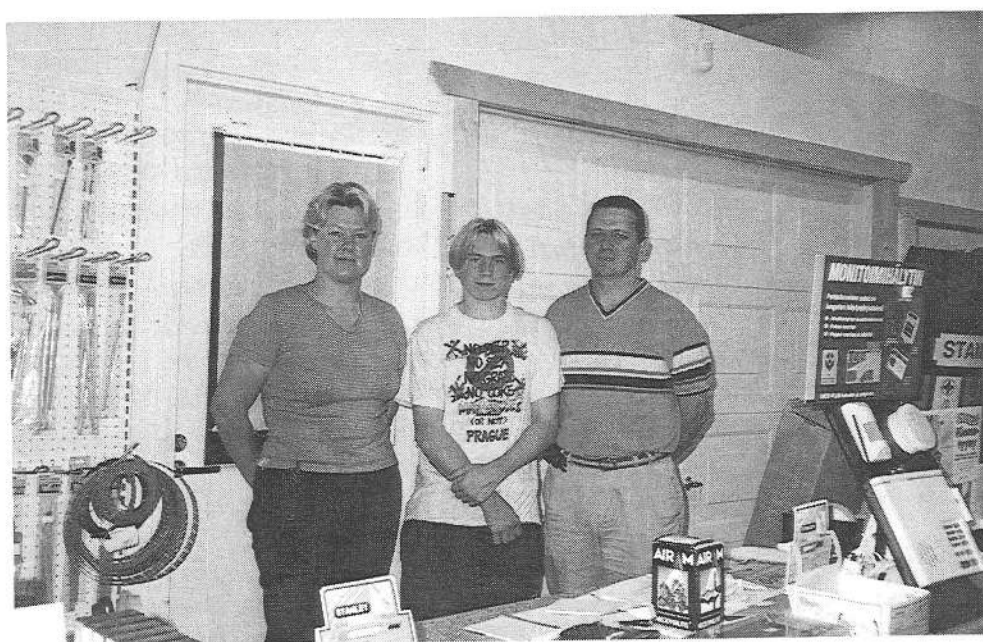
JUPPERIN OMAKOTIYHDISTYS ry

SÄÄVARAUS: *Sateen sattuessa juhlimme Tammenterhossa*

PALVELUUN PAINOTTUVA PERHEYRITYS

- Master Prof Ltd Oy - sisustusalan rautakauppa

Jupperissa, osoitteessa Tammipääntie 55, toimintansa 15.6.2000 aloittanut sisustusalan rautakauppa Master Prof Ltd Oy on ottanut liikeperiaatteekseen palveluun painottuvan myynnin. Sangen monipuolisen tuotevalikoiman lisäksi liike tarjoaa asennus- ja kuljetuspalvelua sekä pyrkii mahdollisuuksiensa mukaan vastaamaan asiakkaan muihinkin alaa koskeviin toivomuksiin.

Kirsi, Janne ja Jorma Vasse

Liikkeen omistaja, 39-vuotias **Jorma Vasse** ilmaisee tyytyväisyytensä asiakasmäärään, vaikka kauppa virallisesti avattiinkin vain parisen kuukautta sitten. Haastattelua tehdessäni saatoinkin itsekkin havaita, että oven merkkiäni kuului vähän väliä. Keskustelumme aikana asiakkaita palvelivat Jorma Vassen vaimo, **Kirsi** ja kesäapulaisena oleva perheen 15-vuotias poika, **Janne**.

- Toiminta on alkanut aika mukavasti, ollaan saatu alueen ihmisistä aika hyvä peitto. Selkeästi sanoen Jupperista, Linnaisista, Laakso- lahdesta, Karakalliosta ja Viherlaaksosta. Ei me olla kauheesti haluttu mainostaa. Pyritään paikallisesti mainostamaan ja pidetään matalaa profiilia. Toivotaan, että tämä olisi sellainen kylän kauppa, moni tässä on kulkenutkin ja

sanonut, että on hienoa kun tällainen kauppa on tähän tullut, Jorma Vasse toteaa ja jatkaa:

- Eihän se rautakaupan perustaminen mikään uusi idea ole. Moni ihminen kysyi multa, että mitä järkeä siinä on, niitähän on pilvin pimein. Väitänpä kuitenkin, että palvelevaa rautakauppaa ei niinkään ole. Aloitetaan vaikkapa sähköasennuksesta: meillä on sähköurakointi sekä sähkötarvikkeiden myynti. Olen itse ammatiltani sähköasentaja, valmistunut Leppävaaran ammattikoulusta vuonna 1979.

Tuotetarjontaa ja palvelua piisaa

Liikkeen yleisilme on sekä kodikas että tehokas. Keittiökalustoja myyvän liikkeen tuotenäkymä kaapistoineen ja pöytineen luo kodikkuutta, kun taas työkaluja ja maaleja ym. tarvikkeita sisältä-

vä myymäläpuoli ilmentää tuotteineen rakentamiseen sekä muuhun työntekoon tarvittavaa tehokkuutta.

- Käsityökaluissa tuotemerkkinä on **Stanley**. Tällä hetkellä meillä on Suomen laajin sortimentti käsityökaluissa, uutuutena puutarhatyökalut. Stanley lanseerasi ne vuosi sitten markkinoille, ja meillä ne on nyt. Maalit ovat **Teknoksen**, teollisuus- ja rakennusmaalit. Meillä on sävytyskone, jolla voidaan sävyttää värit, ja seinillä kartat värivalikoimista. Keittiömyynnissä on ihan valmiit kalustot, eri tehtaiden tuotteita, ja asennuspalvelu niille. Lisäksi palkkalistoillamme on myös rakennusmies, joka tekee korjaus- ja maalaustöitä ynnä muuta, Jorma Vasse esittelee.

- Yksi iso artikkeli meillä on, autotallien nosto-ovet ja avajat, niiden maahantuonti, myynti, huolto ja asennus. Tapetit ja laatat tulevat elokuun alussa, eli lähes kaikki sisustukseen liittyvät tuotteet. Ei niinkään varsinaista rautakauppatavaraa, vaan enemmän sisustukseen suunnattua. Lisäksi toimitetaan kaikki kausiluonteiset tuotteet, eli hiekoitukseen sepelit ynnä tavallaan kaikki, mikä nyt liittyy normaaliin kotiin.

Tuotevalikoimaan kuuluu myös henkilönostin, mikä nostaa suunnilleen kymmenen metrin korkeuteen.

- Sitä me voidaan jopa vuokrata. Sitä tarvitaan, kun joudutaan käymään korjaamassa ja puhdistamassa rännejä. On myös peräkärry, jota vuokrataan hyvin edullisesti. Sitten me ollaan jouduttu tekemään muutama sellainenkin juttu kesäkuun aikana, kun ihmiset ostivat huonekaluja eikä ollut kuljetusta, tulivat tänne ja pyysivät, että voitteko käydä hakemassa ne. Ja me käytiin. Ja kun asiakas ostaa verhotangot, niin käymme nekin kiinnittämässä - ei se siitä jää kiinni, että kuka laittaa, Jorma lupaa.

- Lisäksi on kaikkea pikkunippeliä, ruuvia, mutteria, kaikkea sellaista, mitä tarvitaan. On myös kotiinkuljetus ja asennus.

Moderniin liiketoimintaan liittyy niin ikään murtohälytysasennus.

- Me toimitaan Securitaksen valtuuttamana asennus- ja huoltoliikkeenä. Meillä on Euroopan suurimman vartiointiliikkeen sertifikaatti, joka on aika iso asia meille, Jorma painottaa.

Yksityisasiakkaisiin ja remonttipuolelle suuntautuva perheyrittys

Jorma kertoo heidän olevan toiminnassaan suuntautuneita enemmän kotiasiakkaisiin kuin yritysasiakkaisiin. Toisin sanoen toiminta painottuu enemmän yksityisasiakkaiden palveluun. Siihen kuuluu mm. kotiinkuljetus samoin kuin pyrkimys ottaa asiakkaan yksilölliset tarpeet huomioon. Lähdetään hakemaan vaikka yksi

yksittäinenkin nappeli tai nappeli. Myös aukioloajat pidetään palveluun soveltuvina, eli arkisin klo 9-19, ja lauantaisin 9-14.

- Periaatteessa tämä on perheyrittys, henkilökunnassa on vain kaksi vierasta myymälässä, ja neljä asennuspuolella. Myymälässä on henkilökuntaa aina kaksi paikalla.

- Täällä kyllä rakennetaan paljon, mutta uudisrakentaminen on niin kilpailtua. Siksi me tähdätään enemmän remonttipuoleen.

Asiamiesposti toimintaan mukaan

Jorma Vasse kertoo, että he ovat suunnitelleet hakea asiamiespostia liikkeeseensä. Ovat olleet jo yhteydessäkin postilaitokseen.

- Jos saisimme omakotiyhdistykseltä puoltolauseunnon, se auttaisi asiaa. Nämä meidän aukioloajatkin ovat sellaiset, jotka helpottavat paljon, koska olemme myös lauantaisin auki. Eikä asiamiespostin tulo tähän olisi ongelma postin logistiikkaankaan, koska postinumero 02730 on edelleen olemassa, Jorma vakuuttaa.

- Mua jo itseänikin ärsyttää, kun pitää lähteä Viherlaaksoon postiin, kun siellä on jo kolme postia päällekkäin. Selvä tarve on olemassa, ja me olemme valmiita lähtemään kamppailemaan asian puolesta, mutta tarvitsemme tukea.

Jupperissa on ilo elää

- Jupperi on hieno paikka, ja harvinainen nykyään kaupungissa, koska tämä on tyystin omakotiasutukseen tarkoitettu, Jorma ihastelee.

Perhe muutti pari vuotta sitten Jupperiin.

- Olen lähtöisin Karakalliosta, mutta asunut myös Rastalassa. Muutaman vuoden olin poissa Espoosta Vantaan puolella, mutta palasin takaisin juurilleni. Lapsia on Jannen lisäksi kaksi tytärtä, **Miia** ja **Henna**, 10- ja 9-vuotiaat. Poika käy Leppävaaran koulua, liikuntayläastetta, jääkiekkoilee ja pelaa IFK-C:ssä, erittäin lahjakas. Tytöt käyvät Jupperin koulua ja harrastavat koripalloa, Jorma kertoo.

Hän sanoo itsekkin harrastavansa urheilua, jääkiekkoa, ja olevansa seuratoiminnassa mukana toimien työnsä ohella jääkiekkovalmentajana.

- 80-luvun alussa mä valmensin JU-58 jääkiekkjoukkueita, 69- ja 70-syntyneitä pelaajia - muistaakseni kolme kautta. Jääkiekkoilun parissa vietän vapaa-aikani. Olen aikanaan aktiivisesti pelannut ja harrastan sitä edelleen.

- Onhan se yrittäjän homma joskus vähän epäkiitollista, joutuu tekemään pitkiä päiviä. Silloin kun normaalisti ihmiset rupeavat palamaan töistä kotiin, meillä on vielä työt täällä. Mutta me kuitenkin tykätään tästä. Kyllähän meillä, kun kaikki lapset harrastavat, on aikamoinen hutina, kun järjestellään niitten tulot ja menot: kumpi lähtee viemään ja kumpi hakee.

Toisaalta kun ihminen on aktiivinen, niin sehän kyllä pystyy tekemään kaiken.

Vassen perhe on liittynyt yhdistyksen jäseneksi ja he tuntevat itsensä jupperilaisiksi.

- Sehän on hienoa, että nämä jupperilaiset löytävät meidät, koska olemme itsekkin jupperilaisia, Jorma iloitsee.

Lopuksi vielä palataan liikkeeseen ja sen nimeen:

- Kaupan nimi on ihan suoraan yrityksen nimi. Ollaan hyvin lähellä monimestaria, ja

pyritään olemaan erikoismestari. Lähdetään siitä, että meillä on asennuspalvelua ja kaikkea muuta palvelua, niin ollaan askeleen edellä perinteistä rautakauppaa, Jorma kuittaa.

Nykyaikana palvelu onkin erittäin tärkeää ja tarpeellista, koska kaikki on niin itsepalvelua, niin itsepalvelua, tuumin mielessäni.

TEKSTI JA KUVAT: Saini Lanu

SISUSTUSALAN RAUTAKAUPPA

MASTER PROF Ltd Oy

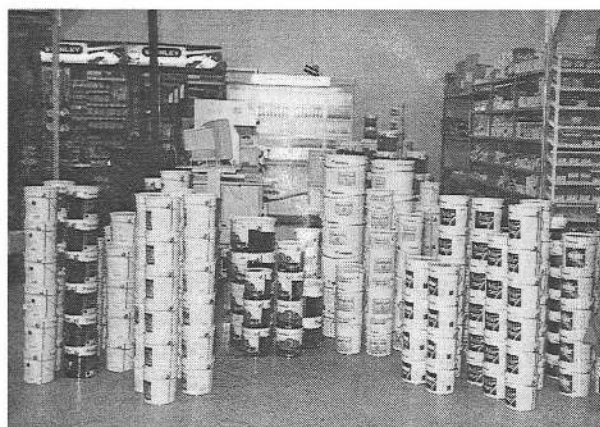
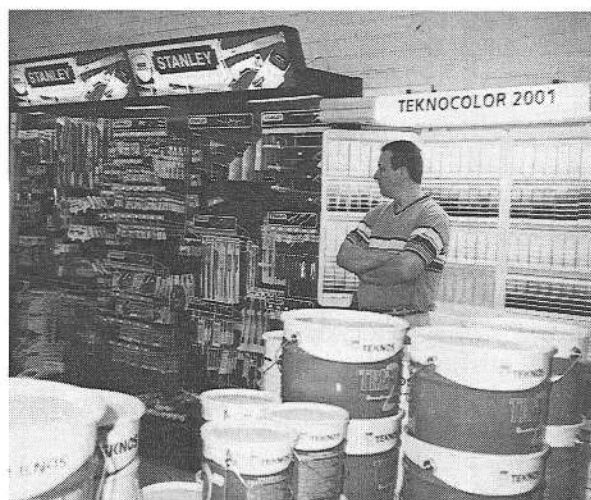
Jupperi, Tammipääntie 55

Puh. ja fax 09-853 3040

Avoinna arkisin klo 9 - 19, la klo 9 - 14

TUOTEVALIKOIMAT:

- o STANLEY -käsityökalut
- o STANLEY -puutarhatyökalut
- o Sähkötarvikkeet
- o TEKNOS -maalit
- o Maalaustarvikkeet
- o SANDUDD -tapetit
- o Nosto-ovet ja -avaajat
- o Ovimatot
- o JASMIN -verhotangot
- o Mittatilausmyyntinä sälekaihtimet ja rullaverhot
- o Ruuvit ja naulat
- o DUURI -koristelistat
- o Keittiö - kylpyhuonekalusteet
- o Laatat
- o Hälytyslaitteet
- o Asennus- ja huoltopalvelu
- o Ym. kotiin liittyvää

45 vuotta

Jupperin Omakotiyhdistys ry
juhlistaa osaltaan uutta vuosituhatta.
Olette tervetulleita

45-vuotisjuhlaamme JULLENNIUMIIN

Jupperin koululle lauantaina
14. lokakuuta 2000 klo 15.

Juhla jatkuu illalla.
Yhdistyksen jäsenille järjestetään

JUHLAILLALLINEN

Jupperin koululla lauantaina
14. lokakuuta 2000 klo 19.

Lopuksi on ohjelmaa ja
tanssia Antti Pääkkösen ja
Volare-yhtyeen tahdittamana.

Syyskuun alussa lähetetään kaikille yhdistyksen jäsenille
erillinen juhlaillalliskutsu ja ilmoittautumisohjeet.
Mukaan iltajuhlaan mahtuu 120 ilmoittautunutta.

Jupperin Omakotiyhdistys ry

Treffit Rodopuistossa

Tänä vuonna on luonto hämmästyttänyt meitä upealla kukkaloistollaan ja nyt loppukesästä mahtavalla sadollaan. Mustikoita ja metsävadelmia saatiin ennätyssto. Myös kotipuutarha näyttää kerrankin palkitsevan laiskemmatkin puutarhurit. Edellisessä helteet ja leuto talvi saivat kukka-aiheet kehittymään ja tämän kesän sateisuus oli lomalaisen harmi, mutta luonnon onni!

Ihaillessani alppiruusujen kauneutta alkukesästä Haagan rodopuistossa Helsingissä tuli mieleeni Pitkäjärventien varteen jäävä soinen metsikkö. Luonnontilaisena se on suosittu retkeilypaikka lapsille ja tarpeellinen koiranpissattajille. Vanhojen, varjostavien puiden katveeseen sopisi mainiosti Kuninkaantienkin kulkijoiden matkaa kaunistamaan pieni alppiruusumetsikkö. Samoin aidattu koirapuisto olisi varmasti Reetun, Oton, Sallin ja monen muun koiraystäväni mielestä mainio treffipaikka niin koirille kuin heidän omistajilleenkin. Mikäs siinä olisi alppiruusujen katveessa käydä päiväpäisillä!

Uusi, vuoden alusta voimaan tullut rakennuslaki mahdollistaa, ja jopa velvoittaa kuntalaiset vaikuttamaan omaan elinympäristöönsä. Kuulostaa aika kliseeltä - kuka nyt ehtisi ottamaan selvää ja vielä sitten kertomaan mielipiteensä jostain yhteisestä asiasta. Moni aktiivinen asukas on vain turhautunut virkamiesten vallankäytön ja poliittisen päätöksenteon kiemuroihin.

Asukkaiden omalla aktiivisuudella saa kuitenkin paljon aikaan. Hyvänä esimerkkinä voi mainita vaikka oman kylän koulumme aktiiviset ja aikaansaavat vanhemmat.

Tai yhteisen huolestamme 248 -bussilinjan lakkauttamisesta. Aktiivinen vastustuksemme ei jäänyt huomiotta ja linja kulkee jatkossakin Jupperiin asti, vaikka suunnittelijoiden kaavailuissa linjan piti päättyvän Lähderantaan.

Asukasyhdistysten toiminta on auttanut myös Pitkäjärven suojelussa. Suunnitelmallinen suojelutyö on saanut vuosittain kaupungin avustusta kiitettävässä määrin ja järven kuoleminen happikatoon on saatu torjuttua.

Kaavoittajan kartalla tuntuu koko Espoon maapohja peittyvän tiiviin asuintalo-, kauppakeskus- ja asfalttimaton alle. Hyvien liikenneyhteyksien varteen halutaan yhä tiiviimpää rakentamista, vaikka me asukkaat haluamme elää lähellä luontoa. Pienikin tontti riittää luontoelämysten kokemiseen ja viihtyisään oleskeluun, jos alueesta kaavoitetaan ja rakennetaan harmoninen. Liian suuret rakennustehokkuudet pienillä tonteilla pakottavat rakentamaan yhä suurempia taloja, jolloin alueen luonne omakotimaisesta uhkaa muuttua.

Kaupunkimaiseksi muuttuva Leppävaara, KEHÄ II:n valmistuminen ja hyvät liikenneyhteydet luovat selvästi paineita omankin alueemme tiivistämiseen. Nyt tarvitaan valtiovalalta tiukkaa aluepolitiikkaa, ettei koko Suomen kansan tarvitse sulloutua tänne etelään. Jotkut haluavat asua kaupungissa, toiset omakotitalossa ja toivotavasti myös maalla viihtyvien elämisen mahdollisuudet turvataan jatkossakin.

Sirpa Hertell

Puutarhuri, kaupunginvaltuutettu

ELVI WINGQVIST KUOLLUT

Surusanoma keskellä kesää kertoi, että rouva **Elvi Wingqvist** menehtyi 70-vuotiaana 2.7.2000 Jorvissa ohitusleikkauksen jälkeisiin komplikaatioihin. Hän oli syntynyt Pielavedellä 8.3.1930.

Elvi Wingqvist oli luomassa Jupperin historiaa, kun hän 1950-luvulla avioiduttuaan Jupperissa jo vuodesta 1936 asuneen **Artturi Wingqvistin** kanssa, perusti anoppinsa **Ida Wingqvistin** kera vuosien 1956-57 vaiheilla ns. "laukkukirjaston", jota voidaan pitää nykyisen Laaksoalahden kirjaston "esi-äitinä". Nämä tarmokkaat rouvat olivat intohimoisia lukijoita ja lukunälkäänsä tyydyttääkseen tarttuivat tuumasta toimeen, koska tuolloin lähimmät kirjastot olivat Viherlaaksossa ja Leppävaarassa, jonne vielä siihen aikaan eivät kulkuyhteydet olleet häppöiset. Laukkukirjastosta tuli hyvin suosittu, sillä Jupperissa oli paljon lukuintoista väkeä.

Kirjastollisissa merkeissä itsekkin tutustuin Elvi Wingqvistiin, kun 1960-80 -luvuilla satuimme hyvin usein samaan aikaan kirjastoautolle, joka ennen Laaksoalahden sivukirjastoa toimitti kirjaston virkaa. Vaihdoimme mielipiteitä kirjoista ja kerroimme toisillemme vinkkejä lukemisenarvoisista teoksista.

Käydessäni tämän vuoden alussa Wingqvistien kodissa haastattelemassa jäsenlehteamme varten Elvin aviopuolisoa Artturi Wingqvistiä palasivat puheet tuttuun aiheeseen. Niin myös viedessäni uunituoreen Joyn heille helmikuussa. Enpä olisi uskonut, että ne olivat viimeiset kerrat, kun Elvin tapasin.

Elvi Wingqvist oli aina iloinen ja elämänmyönteinen, vaikka joutui kestämaan nuoresta asti nivelsairautta, joka aiheutti kipua, tuskaa ja lisäsairauksia. Kenties lukeminen ja kirjoissa avautuvat moninaiset

elämykset veivät ajatukset avarammille alueille ja tyynnyttivät sairauden aiheuttamia kärsimyksiä.

Yksi Elvin lempikirjailijoista oli **Arto Paasilinna**, jonka hän kertoi henkilökohtaisesti tuntevansa, ja jonka viimeisintä kirjaa **Hirnuva maailmanloppu** hän minulle heillä tammikuussa käydessäni esitteli näyttäen kirjailijalta saamaansa omistuskirjoitusta. Niin hymyilevänä ja iloisena hän silloinkin kertoi lukusuunnitelmistaan, vaikka seuraava sairaalaan meno oli tiedossa.

Nuorempana Elvi Wingqvist osallistui myös yhdistyksemme toimintaan. Esitänkin yhdistyksen koko johtokunnan puolesta syvän kunnioituksemme hänen muistolleen ja lämpimän osanoton omaisille. Elvi Wingqvistin muisto tulee pysymään mielessämme yhtenä osana Jupperin historiaa.

Elville, ahkeralle lukijalle haluan esittää muistonani **Nancy Byrd Turnerin** mietelauseen: *"Kirjakaupassa tuhat kirjaa, kaikissa väreissä, kaikissa sävyissä. Jokainen kansi ovi, joka aukeaa taikasaranoilla."*

SAINI LANU

TAPAHTUMAKATSAUS²⁴

TEKSTI JA KUVAT: Saini Lanu

SIMAA JA SIRKUSHUVEJA

Jupperin koulun riemukas kevätjuhla **Simaa ja sirkushuveja** 27.4. illansuussa houkutteli lapsia ja vanhempia koulun pihalle, sisätiloihin ja kentällekin suuret joukot. Erilaisia herkkuja oli tarjolla runsain mitoin samoin monenlaista ohjelmaa. Koulun oppilaskassaa kartutettiin myös arpajaisilla.

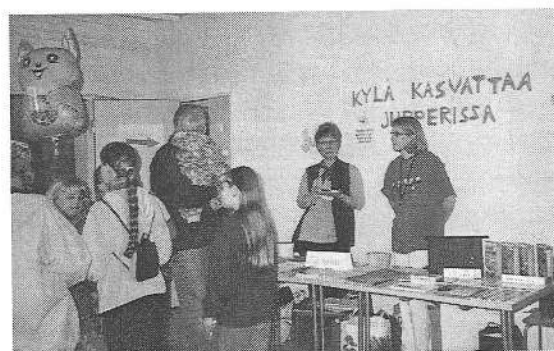
Pitkäjärven VPK oli "juonessa" mukana ja kentällä oli komeat paloautot katsastettavina ja ihmeteltävinä.

Yhdistyksemme kinosallistui kekkereihin omalla infopisteellään, jossa tarjolla oli jäsenyyksiä sekä historiikkeja. Myös muutama uusi jäsen saatiin ja historiikkeja meni kaupaksi. Laaksolahtelaiset olivat kovasti innokkaita tulemaan yhdistyksemme jäseniksi. Kehuivat, että meillä on niin paljon kaikenlaisia mukavia tilaisuuksia ja aktiivista toimintaa. Säännöt rajoittavat kuitenkin jäseneksi pääsyn vain Jupperin alueella asuville.

Sääkin suosi juhlintaa. Aurinko paistoi eikä hiukan vilpoinen kevättauhiin houhuja haitannut.

Koulun pihalla pyöri niin pieniä kuin suuriakin juhlijoita

Tungosta koulun eteisessä. JUKOVAn puheenjohtaja Eeva-Riitta Puomio seisoo koulun esittelypöydän ääressä (vas.) "Kylä kasvattaa Jupperissa" -periaatejulistus taustalla

Pitkäjärven VPK mukana komeine paloautoineen

AURORAN KYLÄJUHLA

Perinteinen Auroran kyläjuhla 21.5. sujui aurinkoisissa merkeissä. Väkeä oli runsaasti kuin myös ohjelmaa. Pyörin 7- ja 5-vuotiaiden lapsenlasteni kanssa Pikku Auroran pihalla esityslavan erilaisia ohjelmanumeroita seuraten tai vehreällä pihallaitamalla, jossa oli lasten seikkailureitti ja satunäytelmäesitys.

Träskändan kartanon valtiatar, Aurora Karamzin saapui perinteiseen tapaan juhlistamaan juhlaa hevoson vetämin vaunuin ja näyttelytilassa esitettiin hänestä kertovaa näytelmää. Ja tietysti Espoon Pelimannit olivat viihdyttävästä musiikkitarjonnasta vastaamassa.

Aurora Karamzin on saapunut juhlaansa

Pro Espoonjokea esittelee Jupperin Omakotiyhdistyksen johtokunnan jäsen Tapio Ala-Peijari (oik.)

YHDISTYKSEN KEVÄTKOKOUS

Jupperin Omakotiyhdistys ry:n sääntömääräinen kevätkokous pidettiin Tammenterhossa keskiviikkona 26.4. klo 18.30. Kokouksessa käsiteltiin sääntöjen määräämät asiat.

Kokouksen puheenjohtajana toimi Pekka Hämäläinen ja sihteerinä Kai Haapamäki. Pöytäkirjan tarkastajina ja ääntenlaskijoina olivat Kalevi Mönkkönen ja Silve Sahlan.

IKÄ EI ESTÄ OPPIMISTA

Laaksolahtelainen maanmittausteknikko Timo Luoma-aho painoi viime keväänä ylioppilaslakin päähänsä 65-vuotiaana. Maanmittausteknikon tutkinto pätevöitti kirjoituksiin osallistumisen ilman kolmi-vuotista lukiota.

Aktiivisesti Laaksolahden Huvilayhdistyksessä monet vuodet toiminut Luoma-aho tunnetaan tarmokkaana Kehä II:n puolestapuhujana, jolle tien jatkeen epävarmuus aiheuttaa huolta - kuten monelle muullekin tällä seudulla asuvalle - Pitkäjärventien liikenne Kehä II:n valmistuttua.

Timo Luoma-ahon harrasteena on historia, jota hän on tutkinut ja kirjoittanut paikallishistoriaa kotiseutuhistoriikkeihin. Tuoreen ylioppilaan historialliset intressit saattavat johtaa yliopisto-opiskeluun. Siitä vaan jatsoon!

SL

HYMYÄ HUULEEN

- En ymmärrä, mitä sinulla on äitiäni vastaan. Kaikilla maailman aviomiehillä on anoppi.

- Paitsi Aatamilla.

- Mutta Aatami elikin paratiisissa!

- Tämä on sitä avioliiton erotiikkaa, tuumi ukko avioero-oikeudessa.

- He erosivat kaikessa sovussa. Nainen vei kaiken kuorma-autolla, ja mies sai sen, mitä lavalta putosi.

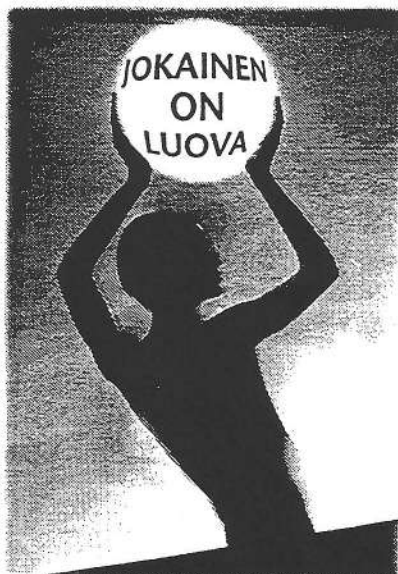
- Kuules Eila, et kai sinä vain sattumalta petä miestäsi?

- Kuinka edes kehtaat kysyä. En tietenkään - sattumalta.

Murtovarkaan mustasukkainen vaimo:

- Missä sinä olit toissayönä? Lehdessä ei puhuta murroista mitään?

Selvännäkijä aviomiehelleen:
- Ja missä sitä oltiin huomenna kahteen asti yöllä?

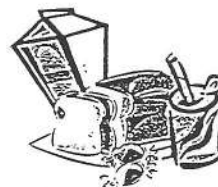
Luovuus ei ole luoviksi itseään kutsuvien etuoikeus. Jokainen pystyy ylittämään rajansa, yhdistelemään uutta ja vanhaa, uimaan vastavirtaan.

Luovuus ei ole välineistä kiinni, se on asenne. Hyvissä käsissä ja kannustavassa ilmapiirissä luovuus on avain menestykseen.

Canon

MAHDOLLISUUKSIA VIESTIÄ PAREMMIN.

ELINTARVIKEKIOSKI
AVATTU JUPPERISSA!

MYÖS B-OIKEUDET!!

AUKIOLOAJAT:

arkisin	15.00-21.00
viikonloppuisin	14.00-21.00

Tompan kiosk

Tammipääntie 55, Jupperi

Seitsemän helppoa kysymystä: LEA ALA-PEIJARI???????

1. Kerro itsestäsi: - Jupperi on minulle jo lapsuudesta tuttu paikka, koska suvulla on ollut täällä kesämökkejä 1940-luvulta lähtien. Sentakia tuntui kodikkaalta muuttaa tänne vuonna 1997.

Ammatiltani olen kieltenopettaja, minkä lisäksi opetan filosofiaa ja elämäntutkimusta. Samassa työpaikassa olen ollut yli 20 vuotta. Kouluni on aikuislukio, jossa olen todella hyvin viihtynyt ja nauttinut opettamisesta siellä. Oppilaamme ovat yleensä hyvin motivoituneita. Kyllä jo kesän lopulla kaipaa koulua, mikä saattaa kuulostaa oudolta. Mutta näin useimmat opettajamme sanovat.

Ilmapiiri koulussamme on lämmin ja olemme ikään kuin kaikki yhtä perhettä. Haittana on kova kiire, koska kurseissa on huomattavasti vähemmän tunteja kuin päiväkoulussa ja täsmälleen samat oppimäärät on äytävä läpi. Opetuksen on oltava siksi erittäin tehokasta ja tuntien hyvin valmisteltuja.

Meillä on yksi tytär, joka on naimisissa ja asuu tällä hetkellä Lempäälässä.

2. Harrastukset: - Harrastukseni - näin voisi sanoa, on koulu ja opettaminen. Kielistä olen aina pitänyt ja niitä jo hyvin nuoresta harrastanut ja kehittännyt kielitaitoani. Kouluaikana olin kesällä paljon ulkomailla kielii oppiakseni. Isäni ilmeisesti aika lailla "yllytti" tähän...

Urheilua harrastin kouluaikana kovastikin, pikaluistelua talvisin ja kiekonheitoa kesäisin. Lukion loppuvaiheessa lopetin, koska aika ei enää riittänyt niin täysipainoiseen harjoitteluun kuin kilpailuissa pärjääminen olisi vaatinut. Eikä niitä lajeja oikein voi vain huvikseen harrastaa.

Olen aina liikkunut luonnossa, käynyt voimistelemassa, uimassa, pyöräilemässä jne. Itämaista tanssia harrastan myös. Muutenkin pidän kovasti ulkoilmaelämästä.

Harrastukseksi voisi ehkä mainita myös ihmiset. Tutustun mielelläni erilaisiin ihmisiin ja kulttuureihin. Matkustelu on myös mukavaa vaihtelua ja sen avulla pääsee hyvin irrottautumaan arjesta ja arkihuolista.

Kieltenopettajan pitäisi tuntea hyvin opettamansa kielialueen kulttuuri ja yhteiskuntarakenne sekä tapahtuvat muutokset niissä. Tämä voidaan saavuttaa vain oleskelemalla loma-aikoina kyseisissä maissa.

3. Mitä luet ja mitä musiikkia kuuntelet: - Lukeminen on viime aikoina jäänyt vähälle, koska aina tuntuu olevan pulaa ajasta. Se onkin haaveeni, että joskus olisi aikaa lukea ja lukea... Lukeminen onkin oikeastaan ollut myös yksi harrastukseni, jopa intohimoni. Aikapula vain tällä hetkellä rajoittaa sitäkin. Ammattilehtiä pitää myös lukea; onhan seurattava opettamieni kielten kehitystä. Aina tulee uusia sanoja, kielenkäyttö muuttuu jne, unohtamatta vieraskielisiä aikakaus- ja päivälehtiä. Uutta kaunokirjallisuutta on paljon saksankielisellä ja ruotsinkielisellä kielialueella, joka myös vaatii osansa.

Musiikin suhteen olen kaikkiruokainen, mutta klassisesta musiikista pidän kyllä eniten. Musiikki on erittäin tärkeä alue ihmiselle, sen kuuntelu rentouttaa ja antaa uutta energiaa ja voimaa. Opetuksessaanikin käytän musiikkia - lähinnä barokkimusiikkia - sopivissa kohdin.

4. Mieliruokasi/juomasi: - Pidän erityisesti hyvistä pihveistä, mutta myös kalasta ja kasvisruoasta. Mitään ehdotonta yksösuosikkia ei minulla ole. Mielenkiintoista on aina kokeilla vähän kaikenlaista uutta.

Ja tietysti ruokailun juhlistaa siihen sopiva hyvä viini.

5. Onko lemmikkieläimiä: - Tällä hetkellä ei ole. Tyttärellämme on kaksi koiraa ja hevonen. Koirat ovat tosin silloin tällöin meillä hoidossa, mutta hevosta emme vielä ole tähän mennessä joutuneet hoitamaan.

6. Mitä toivoisit eniten: - Itselleni toivoisin enemmän vapaa-aikaa.

Vanhusten hoitoon pitäisi saada lisää osaavaa ja ammattitaitoista henkilökuntaa. Liian moni vanhus pitkäaikaissosastoilla kärsii virikkeiden puutteesta. Perushoitoakaan ei ehditä kunnolla tehdä ja kaikessa säästeään, puhumattakaan vanhusten ulkoiluttamisesta. Toivoisin kaikille vanhuksille elämisen arvoisia viimeisiä vuosia.

7. Missä tunnet olevasi kaikkein onnellisin: - Tähän on vähän vaikea vastata. Ensinnäkin pitäisi määritellä, mitä onnellisuudella tarkoitetaan. Kesän alussa, kun luonto on vehreää ja kukat puhkeavat, on aika nautinnollista katsella ympärilleen.

Haastateltu on yhdistyksen johtokunnan jäsenen, **Tapio Ala-Peijarin** puoliso.

PIRJO ERKE P.8547855
RINNEPORTTI 4.02730 ESP00

Matkamiehenpoiku 1 D. 00320 HELSINKI (Etela-Haaga)
Puh. (09) 4580 223, fax (09) 4580 343. GSM 0400 - 422100

Pe 15.12. 19.30 Espoon kirkko
Joulukonsertti
Andrew Lawrence-King
Barokkiohjelma

**Syksyn 2000 kausikortit
myynnissä 22.5. - 31.8.2000
Lippupisteessä**

TAPAHTUU TAMMENTERHOSSA

ASKARTELUKERHO

Askartelukerho kouluikäisille ja vähän nuoremmillekin torstaisin klo 18-19. Vetäjinä Emmi Karjalainen ja Anna Westerlund. Syksyn ensimmäinen kerhoilta 7.9. Tervetuloa mukaan!

toivovat Anna, p. 59 71 50 ja Emmi, p. 854 4202.

"SAININ SEURA"

"Sainin seurassa" jatketaan näyttelyitä ym. yhdistyksen asioita valmistellen ja toteuttaen. Kaikkein muuhunkin ideointiin ja suunnitteluun toivotaan lisää porukkaa. Yhdistyksen juhlakirja on edelleen jaossa ja myynnissä. Syksyn kokoontumiset alkavat 1.9. Avoimet ovet joka toinen tiistai klo 19-21.

Tulkaa mukaan! puh. 854 6054/SAINI

SUKUTUTKIMUSKERHO

Sukuja tutkitaan Pirjo Mattilan asiantuntevalla ohjauksella joka toinen keskiviikko (parillisina viikkoina) klo 19-21. Syksyn ensimmäinen kerta on 20.9.

Tulkaapa tutkimaan! toivottaa PIRJO, puh. 855 5004

->-> TAMMENTERHO ON JÄSENISTÖN KÄYTETTÄVISSÄ
TIEDUSTELUT LEENA VIRTANEN PUH. 853 4304